

บทที่ 3

สถานภาพของบัลเล่ต์ในประเทศไทยในปัจจุบัน

ในบทนี้จะได้กล่าวถึงสถานภาพของบัลเล่ต์ในประเทศไทยในปัจจุบันเพื่อแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาของบัลเล่ต์อย่างต่อเนื่องมาจากอดีต โดยกล่าวถึงโครงสร้างที่สำคัญของบัลเล่ต์ในประเทศไทย 3 ส่วน อันได้แก่

1. ครูและผู้ที่มีความสำคัญต่อบัลเล่ต์ในประเทศไทย
2. การศึกษบัลเล่ต์ในประเทศไทย
3. การแสดงบัลเล่ต์ในประเทศไทย

1. ประวัติและผลงานของครูและผู้ที่มีความสำคัญต่อบัลเล่ต์ในประเทศไทย

การวิจัยเรื่องประวัติบัลเล่ต์ในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ ด้วยเหตุที่การเต้นบัลเล่ต์เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับบุคคลโดยตรง เริ่มจากการที่เป็นผู้ศึกษา ผู้แสดง ครูผู้ถ่ายทอด ผู้ออกแบบท่าเต้น ไปจนถึงการเป็นผู้จัดการแสดง ดังนั้นจึงมีความสัมพันธ์และขึ้นอยู่กับประวัติของครูและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่อการเต้นบัลเล่ต์ในประเทศไทย เนื่องมาจากการเต้นบัลเล่ต์นั้นเป็นศิลปะการเต้นรำที่มีต้นกำเนิดมาจากประเทศทางตะวันตก การวิจัยนี้จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงประวัติความเป็นมา และผลงานของผู้ที่มีความสำคัญต่อวงการบัลเล่ต์ในประเทศไทย ทั้งที่เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศ นับจากอดีตถึงปัจจุบันซึ่งมีจำนวนหลายคน โดยแต่ละคนมีข้อจำกัดและจุดเด่นในการสอนและจัดการแสดงที่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจากการศึกษา ข้อจำกัดทาง ร่างกาย ความพยายาม ฐานะ และพรสวรรค์ บางคนมีความสามารถสูงและมีผลงานที่ดีแต่มิได้อาศัยอยู่ในประเทศไทยนานพอ บางคนมีความสามารถทางด้านการสอน มีความสามารถทางด้านการเต้น และทางด้านการออกแบบท่าเต้น และการจัดการแสดง

ผู้วิจัยจึงขอศึกษาประวัติและผลงานของครูและผู้ที่มีความสำคัญต่อบัลเล่ต์ในประเทศไทย จำนวน 10 ท่าน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

1. เป็นผู้ที่ได้ศึกษาทางด้านบัลเล่ต์โดยตรงจากต่างประเทศ
2. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนบัลเล่ต์ในประเทศไทยมาเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า 15 ปี
3. เป็นผู้ที่มีผลงานทั้งทางด้านการแสดงและหรือการจัดการแสดงบัลเล่ต์ในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 5 ครั้ง

โดยมีรายนามดังต่อไปนี้

1. คุณหญิงเจนเวียฟ เลสบันยอล เดมอน
2. ท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา
3. หม่อมหลวงสุจิตรา วิศิษฏ์กุล
4. คุณพรพิมล กันทาธรรม
5. คุณกาญจนา ชลวิจารณ์
6. คุณวราภรณ์ บัจฉิมสวัสดิ์
7. คุณอารีย์ สหเวชชภักดิ์
8. คุณเต็มเดือน เกษะโกมล
9. คุณนราพงษ์ จรัสศรี
10. คุณวิลเลียม มอร์แกน

คุณหญิงเจนเวียฟ เลสบันยอล เดมอน (Khuning Genevieve L'Espagnol Damon)

เกิดเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2467 (ค.ศ. 1924) อายุ 75 ปีเป็นชาวฝรั่งเศสเชื้อสายอเมริกัน โดยเกิดที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส คุณหญิงเดมอนเริ่มเรียนเต้นรำเมื่ออายุ 7 ปี ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในประเทศฝรั่งเศส สอนโดย Dr. Brandt ชาวสวีเดนผู้ซึ่งเป็นครูสอน

ยิมนาสติก และได้เรียนเต้นที่มีรูปแบบคล้ายกับการเต้นโมเดิร์นแดนซ์ ในสมัยนั้นเรียกว่า Dance Rhythmic * กับครูชาวฝรั่งเศส

คุณหญิงเดมอนเริ่มศึกษาบัลเลต์เมื่ออายุ 11 ปี กับ Mrs. Carolus Duran ที่ประเทศฝรั่งเศส ประมาณ 3 ปี จึงได้เปลี่ยนมาเรียนกับ Gulie Sedcwa ครูชาวรัสเซียที่เมืองนีซ ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศฝรั่งเศส เมื่อมีอายุประมาณ 12-14 ปี ได้แสดงในงานการกุศลเพื่อหาทุนให้กับโรงพยาบาลเด็ก คุณหญิงเดมอนได้เข้าร่วมแสดงกับคณะบัลเลต์เล็กๆของ Mrs. Suzanne Sarabelle ซึ่งเป็นนักเต้นเดี่ยวหญิงของคณะ The Paris Opera เริ่มได้ค่าตอบแทนตอนอายุ 15 ปี คุณหญิงเดมอนทำงานอยู่กับคณะนี้ประมาณ 3 ปี และเมื่ออายุ 18 ปีได้มีผู้จัดการของคณะ บัลเลต์ Ballet de Monte Carlo ทาบตามให้เป็นนักเต้นของคณะ คุณหญิงเดมอนจึงเซ็นสัญญาและเต้นอยู่ประมาณ 5 ปี จนถึงปี พ.ศ. 2480 จึงออกจากคณะและกลับไปกรุงปารีสเนื่องจากคณะจะไปแสดงที่ประเทศในแถบอเมริกาใต้ ที่นั่นคุณหญิงเดมอนมีโอกาสได้ศึกษาบัลเลต์กับอาจารย์ที่มีชื่อเสียงหลายท่าน อาทิ Serge Lifar Leonid Massine Ivan Claustrine Alexandre Volinine และ Bronislava Nijinska หลังจากสำเร็จการศึกษาได้เต้นให้กับคณะบัลเลต์ชื่อ The Ballet Du Marquis Du Cuevas และได้รับเชิญให้ไปแสดงที่ The Theatro Communale for the Maggio Musicale Fiorentino ที่กรุงฟลอเรนซ์ประเทศอิตาลีเป็นเวลา 3 ปี คุณหญิงเดมอนได้แสดงบัลเลต์เรื่อง The Life of Crise ในโบสถ์ ณ ประเทศอิตาลี และในช่วงที่ว่างจากการเดินทางไปแสดงในประเทศต่างๆในทวีปยุโรปคุณหญิงเดมอนได้แสดงบัลเลต์ประจำที่ The Palais De Chaillot กรุง ปารีส ประเทศฝรั่งเศส หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2496 คุณหญิงเดมอนได้รับเลือกจาก Leonide Massine ให้แสดงนำในบท Lady ในบัลเลต์เรื่อง The Lady and The Unicorn (La Dama a L' Unicorn) ที่เมืองมิวนิค ประเทศเยอรมัน

คุณหญิงเดมอนได้เข้ามาในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ.2497 โดยติดตามสามีผู้ซึ่งทำงานให้กับสถานทูตสหรัฐอเมริกาในประเทศไทย คุณหญิงเริ่มสอนบัลเลต์ในประเทศไทยโดยการสอนแทนมาตาม โกลส์ติน (Mrs. Gaulstin) ชาวอิหร่านที่ชอยนายเลิศ สุขุมวิทซอย 4 เมื่อครั้งมาตามโกลส์ติน เดินทางไปประเทศออสเตรเลีย หลังจากนั้นจึงได้สอนที่สมาคมฝรั่งเศส โรงเรียนจิตรลดา

* เป็นการเต้นที่ไม่ใส่รองเท้า มีการฝึกได้ลวดคล้ายกับการเตรียมตัวที่จะเป็นนักแสดงในละครสัตว์

เป็นต้น คุณหญิงเดม่อนได้เคยถวายการสอนการเดินรำเพื่อออกกำลังกายแด่สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และถวายการสอนเต้นบัลเล่ต์แด่สมเด็จพระเจ้าลูกเธอทั้งสามพระองค์และ พระสหาย โดยสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถได้ทรงมีพระราชเสาวนีย์ผ่าน ท่านผู้หญิงทัศนีย์ บุญยคุปต์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนจิตรลดาในขณะนั้นให้ทาบทามคุณหญิงเดม่อน เพื่อถวายการสอนบัลเล่ต์แด่ ฟ้าหญิงอุบลรัตน์ ฯ ที่บ้านในถนนสุขุมวิท ซอย 23 ซอยประสานมิตร ก่อนในปี พ.ศ. 2501 แล้วจึงได้สอนที่วังจิตรลดา และต่อมาสอนที่สมาคมฝรั่งเศส ศิษย์ของคุณหญิงเดม่อน อาทิท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา คุณกาญจนา ชลวิจารณ์ คุณวนิดา (สุขุม) ดุละลัมพะ คุณจรรุรัตน์ ตันตราภรณ์ คุณสกุณฑลา สามเสน คุณอุ๋ทอง โฆวินทะ คุณจිරันท์ เสวตนันท์ คุณบุษบา โกสินทร์วงศ์ และ คุณลักษณา อัครอินทรา เป็นต้น

คุณหญิงเดม่อนได้มีผลงานการแสดงบัลเล่ต์และจัดการแสดงบัลเล่ต์เพื่อการกุศลและตามพระราชดำริสหลายครั้งหลายหน เช่น การแสดงบัลเล่ต์เพลงพระราชนิพนธ์ แสงเดือน โดยเฉพาะการแสดงบัลเล่ต์เรื่องมโนรีวาซึ่งเป็นการแสดงบัลเล่ต์เต็มเรื่องเป็นครั้งแรกในประเทศไทย บัลเล่ต์เรื่องพระราชินีและนางวือดเต็ล สวอนเลค การแสดงบัลเล่ต์ประกอบเพลงของโซแปง และ บัลเล่ต์น้อมเกล้าโดยจัดกับสมาคมแพทย์สตรีไทยจำนวน 2 ครั้ง เป็นต้น และในปัจจุบันคุณหญิง เดม่อนยังสอนบัลเล่ต์อยู่ที่บ้าน ในซอยสุขุมวิท 53 ด้วยตนเอง โทรศัพท์ 392-7121

ท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา

เกิดเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2485 อายุ 57 ปี เป็นบุตรของคุณกาน และคุณอายุวดี ชลวิจารณ์ มีน้องสาว 1 คน ชื่อคุณกาญจนา ชลวิจารณ์ ท่านผู้หญิงวราพร ได้เข้าพิธีสมรสกับ ฯพณฯ ท่านองคมนตรี พลเรือตรี หม่อมหลวงอัศนี ปราโมช เมื่อวันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2508 มีบุตรและธิดา จำนวน 5 คน ดังนี้

1. คุณมนทกานดี กฤดากร ณ อยุธยา (A.R.A.D.) ประกาศนียบัตรสาขาคู จาก สถาบัน The Royal Ballet School (DIP .R.B.S.)
2. คุณสุमानกมล รัตนมังคละ (A.R.A.D.) ประกาศนียบัตรสาขากการแสดง จาก

สถาบัน The Royal Ballet School (Solo Seal)

3. คุณกิตติพล ปราโมช ณ อยุธยา
4. คุณคงพันธ์ ปราโมช ณ อยุธยา
5. คุณภาพงศ์ ปราโมช ณ อยุธยา

ท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา เริ่มศึกษาที่โรงเรียนมาแตร์ เดอี วิทยาลัย และเริ่มศึกษาบัลเลต์เมื่ออายุ 9 ปีกับมาตามโกลส์ติน (Mrs. Gaulstin) ชาวอิตาลี เนื่องจากเกิดความประทับใจหลังจากที่ได้ชมภาพยนตร์เดินเรื่อง เกือกแดงแรงฤทธิ์(The Red Shoes)* เมื่อครั้งยังเป็นเด็กโดยนักแสดงที่ชื่นชอบในสมัยนั้นได้แก่ มิวรา เซลเลอร์ และเลสลี คาร์ลอง และ เนื่องจากเป็นผู้ที่รักความสวยงามและชอบเต้นรำก็ประทับใจกับเมื่อครั้งยังเป็นเด็กเป็นคนที่ผอมมาก ท่านผู้หญิงวราพรได้ย้ายมาเรียนกับคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน ชาวฝรั่งเศส-อเมริกัน ที่สมาคมฝรั่งเศสในปี พ.ศ. 2497 ท่านผู้หญิงได้เริ่มสอนบัลเลต์ครั้งแรกเมื่ออายุได้ 17 ปี โดยมีโอกาสได้สอนแทนคุณหญิงเดมอนที่โรงเรียนจิตรลดาในปี พ.ศ. 2503 หลังจากจบการศึกษาที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ได้เดินทางไปศึกษาต่อทางด้านบัลเลต์ ที่ The Royal Ballet School กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ และได้สอบหลักสูตรของ The Royal Academy of Dancing (R.A.D) โดยได้รับประกาศนียบัตรชั้น Elementary (Commended) ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2504 และ ชั้น Intermediate (Commended) ในเดือนพฤศจิกายน ปีเดียวกัน และจบการศึกษาในขั้นสูง (Advanced) ในเดือน พฤษภาคม พ.ศ.2505 และในปีนี้ได้ร่วมแสดงในงานโรงเรียน (School performance) เรื่อง Les Sylphides ที่ โรงละคร เดอะรอยัล โอเปรา เฮาส์ โคเวนท์ การ์เดนที่ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ (The Royal Opera House Covent Garden) ซึ่งนับได้ว่าเป็นคนไทยคนแรกที่ได้แสดงที่โรงละครแห่งนี้

ท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา ได้เดินทางกลับประเทศไทยในปี พ.ศ. 2505 และในเดือนมกราคม พ.ศ. 2506 ได้แสดงนำและจัดการแสดงบัลเลต์การกุศลหลายครั้ง ได้แก่

พ.ศ. 2506 เดือนมกราคม แสดงนำบัลเลต์เรื่อง สวอนเลค (Swan Lake) องค์กร 2

* The Red Shoe เป็นภาพยนตร์เดินซึ่งออกแบบท่าเต้นโดย Leonid Massine และ Robert Helpmann ในช่วงปี ค.ศ. 1960-1969.

- พ.ศ. 2506 เดือนธันวาคม แสดงนำบัลเลต์เรื่อง ราซินีและนางว็อดเติ้ล ในบทราซินี
- พ.ศ. 2507 เดือนพฤษภาคม แสดงนำบัลเลต์เรื่อง มโนห์รา ในบทนางมโนห์รา
- พ.ศ. 2508 เดือนธันวาคม แสดงนำบัลเลต์เรื่อง จีเซลล์ (Giselle) องก์ 2 ฟาซาด
(FaÇade) และ ฟิวเกิล คอนแชร์โต (Fugal Concerto)
- พ.ศ. 2511 เดือนมิถุนายน แสดงนำบัลเลต์เรื่อง คามินา บูรานา (Carmina Burana)
- พ.ศ. 2513 เดือนธันวาคม แสดงนำบัลเลต์เรื่อง เลส์ ซิลฟีดส์ (Les Sylphides)
ดับเบิล คอนแชร์โต (Double Concerto) ออกแบบทำเต้นและแสดงนำใน
เรื่องความฝันอันสูงสุด (Ultimate Dream)
- พ.ศ. 2515 เดือนมกราคม จัดการแสดงบัลเลต์เรื่อง จุมพิตของนางฟ้า (Fairy's Kiss)
- พ.ศ. 2515 เดือนพฤศจิกายน จัดการแสดงบัลเลต์ชุด คลาสสิเคิล ซิมโฟนี
(Classical Symphony) ไดเวอร์ติสเมนต์ (Divertissement)
และ โนเน็ท (Nonet)
- พ.ศ. 2517 เดือนธันวาคม จัดการแสดงบัลเลต์ชุด คลาส เวิร์ค (Class Work)
ซิกเน็ตส์ (Cygnet) และ พาส์ เดอ ดิกซ์ (Pas de Dix)
- พ.ศ. 2519 เดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม จัดการแสดงบัลเลต์เรื่อง เลส์ ซิลฟีดส์
(Les Sylphides)
- พ.ศ. 2520 เดือนมีนาคม จัดการแสดงบัลเลต์เรื่อง สวอนเลค (Swan Lake) องก์ 2
- พ.ศ. 2520 เดือนสิงหาคม จัดการแสดงบัลเลต์เรื่อง ปางปฐม
- พ.ศ. 2526 เดือนกุมภาพันธ์ จัดการแสดงบัลเลต์ของโรงเรียนเรื่อง สโนว์ไวท์
(Snow White)
- พ.ศ. 2530 เดือนกุมภาพันธ์จัดการแสดงบัลเลต์ของโรงเรียนเรื่อง นัทแครกเกอร์
(The Nutcracker)
- พ.ศ. 2530 เดือนพฤษภาคม แสดงนำในนาฏศิลป์ร่วมสมัย (Contemporary
Dance) เรื่อง คามินา บูรานา (Carmina Burana)
- ท่านผู้หญิงได้เป็นผู้ก่อตั้งสมาคมบัลเลต์แห่งประเทศไทยขึ้นในปีพ.ศ. 2532 และได้เป็นผู้
อำนวยการจัดการแสดงบัลเลต์ของสถาบันอีก 7 ครั้งด้วยกัน นอกจากทางด้านการแสดงแล้ว

นั้นท่านยังได้สอนบัลเลต์หลายที่ อาทิ โรงเรียนจิตรลดา วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร สมาคมสตรีไทย โรงเรียนมาแตร์เดอี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โรงเรียนนาฏศิลป์สากล วราพร - กาญจนา ซอยร่วมฤดี ซอยต้นสน และ ถนนพหลโยธิน

ปัจจุบันท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา ดำรงตำแหน่ง

- ผู้แทนสถาบัน เดอะ รอยัล อคาเดมี ออฟ ดานซิง ประจำประเทศไทย (พ.ศ.2516 - ปัจจุบัน) (The Royal Academy of Dancing 's Organiser for Thailand since 1973)
- กรรมการผู้จัดการโรงเรียนบัลเลต์วราพร - กาญจนา (พ.ศ. 2521 - ปัจจุบัน)
- ผู้ก่อตั้งและเป็นนายกสมาคมบัลเลต์แห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2532 - ปัจจุบัน)

โรงเรียนนาฏศิลป์สากล วราพร - กาญจนา ปัจจุบันมี 3 สาขา ได้แก่

1. เลขที่ 51/5 ที่ซอยบ้านหลังสวน หลังสวน ถนนเพลินจิต กรุงเทพฯ.
โทรศัพท์ 252 - 8704
2. เลขที่ 22 ถนนพหลโยธิน ซอย 37 กรุงเทพฯ . โทรศัพท์ 513-4364 513-7708
3. โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ถนนเพลินจิต กรุงเทพฯ.
(01-848 -8707)

หม่อมหลวงสุจิตรา วิศิษฎ์กุล

เกิดวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2486 อายุ 56 ปี เป็นบุตรของหม่อมราชวงศ์ทองแท่ง และคุณหญิงจิตรา ทองแถม ณ อยุธยา มีพี่น้องทั้งหมด 5 คน เป็นคนที่ 4 สมรสกับคุณชาญชัย วิศิษฎ์กุล ในวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2512 มีบุตรจำนวน 3 คน

หม่อมหลวงสุจิตรา เริ่มศึกษาที่โรงเรียนมาแตร์เดอี วิทยาลัย เริ่มศึกษาบัลเลต์เมื่ออายุ 11 ปี (พ.ศ. 2497) ที่โรงเรียน La Roche School ประเทศอังกฤษ เป็นนักเรียนเต็มเวลา (full time) หลักสูตรการศึกษาบัลเลต์ (Ballet in Education) หรือ The Royal Academy of Dancing (R.A.D.) ในปัจจุบัน โดยเรียนตั้งแต่ชั้น Primary ถึงชั้น Elementary แล้วจึงย้ายไปศึกษาต่อที่โรงเรียน Phyllis Bedells School กับ Mrs. Bedells ในกรุงลอนดอน จนจบชั้นสูง

(Advanced) แล้วในปี พ.ศ. 2502 จึงศึกษาต่อที่โรงเรียน Royal Ballet School และร่วมแสดงที่โรงละคร The Opera House Covent Garden หม่อมหลวงสุจิตรา สอบได้ประกาศนียบัตรชั้น Advanced (Commended) จาก The Royal Academy of Dancing (A.R.A.D.) และประกาศนียบัตรของสถาบัน The Imperial Society of Teachers of Dancing (I.S.T.D.) สาขาบัลเลต์ และ ระบายพื้นเมือง (Ballet and National Dance) ด้วยคะแนนเกียรตินิยม (Honour) ได้รับด้วย เหรียญเงิน เหรียญบรอนซ์ และประกาศนียบัตรชมเชยในการเต้นประกวดระหว่างโรงเรียนในประเทศอังกฤษอีกด้วย หม่อมหลวงสุจิตรา กลับมาประเทศไทยในปี พ.ศ. 2507

หม่อมหลวงสุจิตรา วิศิษฎ์กุล มีผลงานการแสดงและจัดการแสดงบัลเลต์ในประเทศไทยหลายครั้ง เช่น แสดงนำในบท วอดเต็ล ในบัลเลต์เรื่องราชินีกับวอดเต็ล จีเซลล์ ร่วมจัดการแสดงกับคุณพรพิมล กันทาธรรม เรื่องเจ้าหญิงมุก และเรื่องปลาบู่ทอง จัดการแสดงเรื่อง The Tales of Beatrix Potter เป็นต้น และได้ทำการสอนบัลเลต์ที่ โรงเรียนสมถวิล พระโขนง และ ราชดำริหลังกลับจากประเทศอังกฤษ สอนที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ในปี พ.ศ. 2509 ลาออกเมื่อปี พ.ศ. 2511 ซึ่งถือได้ว่าเป็นท่านแรกที่ได้เปิดสอนสาขานาฏศิลป์สากล ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ หลังจากปิดไปเมื่อครั้งสงครามโลก

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอุปนายกสมาคมบัลเลต์แห่งประเทศไทยและมีโรงเรียนสอนบัลเลต์เป็นของตนเองตั้งอยู่เลขที่ 8/8 ซอยเอกมัย 10 สุขุมวิท 63 โทรศัพท์ 391 - 7296

คุณพรพิมล กันทาธรรม

คุณพรพิมล กันทาธรรม (บุลกุล) เกิดวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2485 โดยได้รับความประทับใจจากการดูภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการเต้นรำเรื่อง ซินเดอเรลล่า (Cinderella) และเรื่องเงือกแดงแรงฤทธิ์ (The Red Shoes) แล้วเกิดความประทับใจ จึงเริ่มศึกษาบัลเลต์เมื่ออายุ 11 ปี ประมาณปี พ.ศ. 2496 กับมิสซิสแมคเคย์ (Mrs. McKay) ที่โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย เป็นนักเรียนบัลเลต์รุ่นเดียวกับคุณมัทนี (โมชดารา) รัตนิม และคุณรัชนิดา บุญยประสพ ได้แสดงครั้งแรกที่หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (หอเก่า) โดยคุณมัทนีและคุณรัชนิดา เป็นนักแสดงนำ (ไม่ปรากฏชื่อเรื่องและปีที่แสดง) คุณพรพิมลเรียนบัลเลต์กับมิสซิสแมคเคย์ได้ประมาณ 2 ปี จึงได้ย้ายมาเรียนกับ มาตามโกลด์สไตน์ ซึ่ง

สอนอยู่ที่โรงเรียนนานาชาติ (บริเวณโรงเรียนสมถวิลในปัจจุบัน) เนื่องจาก มีสซิสแมคเคย์เดินทางกลับประเทศ คุณพรพิมลมีโอกาสดูเรียนกับคุณหญิงเดมอนบ้างเมื่อครั้งที่มาตามโกลด์สตินเดินทางไปต่างประเทศ ในช่วงนี้ได้แสดง บัลเลต์เรื่อง Sylphide ซึ่งเป็นการจัดของมาตามโกลด์สติน และคุณ เจนิส อิศรเสนา ณ อยุธยา ซึ่งเป็นครูผู้ช่วย และเมื่อศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย จึงได้ไปศึกษาวิชาบัลเลต์ต่อที่โรงเรียน Phyllis Bedells School กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ โดยผ่านทางบริษัททางเมืองไทยที่รับจัดหาโรงเรียนและที่อยู่ในต่างประเทศ คุณพรพิมลเริ่มเรียนในชั้น Elementary ประมาณ 9 เดือนจึงทำการสอบเพื่อเลื่อนไปเรียนชั้น Intermediate อีก 1 ปี และเรียนต่ออีกประมาณ 2 ปี จนจบชั้นสูง(Advanced) ของสถาบัน The Royal Academy of Dancingและได้รับประกาศนียบัตรทางด้านบัลเลต์และระบำนานาชาติ (Ballet and National Dance) จากสถาบัน The Imperial Society of Teacher of Dancing (I.S.T.D.) ของ ประเทศอังกฤษ โดยได้สอบ ทฤษฎีและบัลเลต์ หลักสูตรของสถาบัน I.S.T.D. ในเดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2506 และได้รับประกาศนียบัตรครูสอนบัลเลต์ของ R.A.D.อีกด้วย ขณะที่เรียนอยู่นั้นคุณพรพิมลได้พบกับนักเรียนไทยท่านอื่นที่โรงเรียนเดียวกันอีก 2 ท่าน ได้แก่ คุณพอใจ โชติสาวิกร และคุณสุจีรา วิเศษภูกุล ซึ่งภายหลังทั้งสองท่านได้ไปศึกษาต่อที่โรงเรียน รอยัล บัลเลต์ (The Royal Ballet School)

คุณพรพิมล กันทารธรรม ใช้เวลาศึกษาบัลเลต์ที่ประเทศอังกฤษประมาณ 3 ปี 11 เดือนจนจบชั้นสูง (Advanced) ในปี พ.ศ. 2506 จึงเดินทางกลับประเทศไทยและเริ่มสอนที่โรงเรียนพ่อนรำซึ่งเป็นของมารดาที่ตั้งอยู่บนถนนสาร และโรงเรียนนาฏศิลป์สากลพรพิมลในโรงเรียนอนุบาลยุคลธร นักเรียนบัลเลต์ของคุณพรพิมลได้แก่ คุณอารีย์ สหเวชชภัณฑ์ คุณวัลลภา บัจฉิมสวัสดิ์ คุณวราภรณ์ บัจฉิมสวัสดิ์ คุณอรุณี เนียมสกุล เป็นต้น

คุณพรพิมลได้ร่วมแสดงบัลเลต์หน้าพระที่นั่งหลายครั้ง ได้แสดงกับคุณเสรี ลืออำรุง ที่หอประชุมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หลายครั้งด้วยกันซึ่งมีทั้งการแสดงบัลเลต์และโมเดิร์นแดนซ์ (Modern Dance) เป็นผู้ฝึกนาฏศิลป์ B.E.C. ของทีวี ช่อง 3 และร่วมกับโรงเรียนสุจีราบัลเลต์ จัดการแสดงบัลเลต์การกุศล 2 เรื่องได้แก่เรื่องปลาบู่ทอง ในปี พ.ศ. 2520 และเรื่องเจ้าหญิงมุก ในปี พ.ศ. 2523 เมื่อมีนักเรียนมากพอจึงจัดการแสดงเองได้แก่เรื่องเจ้าหญิงแคนดี้และมาร์ทีน ปี พ.ศ. 2526 เรื่องมัทนพารา พ.ศ.2530 Colour Your Dream พ.ศ.2535 และ Memory of the Sound of Music อยู่ในช่วงประมาณปี พ.ศ. 2538-2539 เป็นต้น

คุณพรพิมลสมรสกับคุณพูนสวัสดิ์ กัณฑ์ธรรม มีบุตรและธิดา 3 คน โดยมีบุตรสาวเป็นผู้สืบทอดเจตนารมณ์ทางการเต้นบัลเล่ต์ ได้แก่ คุณสหทัย กัณฑ์ธรรม จบการศึกษาทางด้านบัลเล่ต์ขั้นสูง (Advanced) จากสถาบัน R.A.D. โดยผ่านการสอบในประเทศไทย ซึ่ง ปัจจุบันเป็นนักเต้นอาชีพในคณะ Schillerstheater เมือง Gelsenkirchen ประเทศ Germany ซึ่งเป็นคณะที่แสดงบัลเล่ต์สมัยใหม่ (Neo- Classic)

ปัจจุบันคุณพรพิมล ดำรงตำแหน่งอุปนายกสมาคมบัลเล่ต์แห่งประเทศไทย และมีโรงเรียนบัลเล่ต์เป็นของตัวเอง ตั้งอยู่อาคารเอ็ดนา โคล อนุสรณ์ สมาคมศิษย์วังหลังวัฒนา โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย ถนนสุขุมวิท ซอย 15 โทรศัพท์ 251-5513 และห้างสรรพสินค้า ซีคอนสแควร์ ถนนศรีนครินทร์ โทรศัพท์ 721-8896

คุณกาญจนา ชลวิจารณ์

คุณกาญจนา ชลวิจารณ์ เกิดวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2489 บุตรีคุณก่าน และคุณอายุวดี ชลวิจารณ์ มีพี่สาว 1 คน คือท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา

คุณกาญจนา เริ่มศึกษาบัลเล่ต์กับคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน และได้แสดงบัลเล่ต์การกุศล หน้าพระที่นั่งหลายครั้ง อาทิ เรื่อง พระราชินีและนางวิอดเต็ลในปี พ.ศ. 2507 และการแสดงบัลเล่ต์กาชาดในปี พ.ศ. 2508-2509 เป็นต้น จากนั้นคุณกาญจนาได้ไปศึกษาบัลเล่ต์ต่อที่ประเทศอังกฤษ ได้รับประกาศนียบัตรทางด้านบัลเล่ต์จากประเทศอังกฤษ ได้แก่

- ชั้น Intermediate (Solo Work) The Institute of Choreology วันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2511
- The Imperial Society of Teaching of Dance (I.S.T.D.) Scottist Country Dance วันที่ 25 มิถุนายน และ ชั้น Advanced in National Dance วันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2511
- ชั้น Advanced (Commended) จากสถาบัน The Royal Ballet School ในเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2512
- Diploma จาก The Royal Ballet School ในเดือน มิถุนายน พ.ศ. 2512
- ประกาศนียบัตร The Council for Dance Education and Training (C.D.E.T.)

คุณกาญจนากลับจากประเทศอังกฤษในปี พ.ศ.2512 และได้เข้าสอนที่สาขานาฏศิลป์ สากลวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร โดยเป็นหัวหน้าสาขาจนถึงปี พ.ศ. 2536 คุณกาญจนาร่วมกับท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยาเปิดโรงเรียนนาฏศิลป์สากลวราพร-กาญจนาร่วม ในปี พ.ศ. 2521 คุณกาญจนาร่วมแสดงบัลเลต์ในงานการกุศลและออกแบบท่าเต้นและฝึกซ้อมบัลเลต์หลายครั้ง อาทิ งานบัลเลต์กาชาด เรื่องสโนว์ไวท์ (Snow White) และเรื่องนัทแครกเกอร์ (The Nutcracker) เป็นต้น

คุณวราภรณ์ ปัจฉิมสวัสดิ์ (แมคเกอร์)

คุณวราภรณ์ศึกษาที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟ คอนเวนต์ เริ่มศึกษาบัลเลต์เมื่ออายุ 8 ปี กับคุณหญิงเจนเวียฟ เลสบันยอล เดมอน เคยเรียนบัลเลต์กับมาตามเจนนิส อิศรเสนา ณ อยุธยา และ Mrs. Sheila Pavitt* ชาวอังกฤษ ประมาณ 3 - 4 ปีและต่อมาได้เรียนกับคุณพรพิมล กันทาธรรม ประมาณ 2 ปี สอบได้ประกาศนียบัตร ชั้น Elementary (Highly Commended) และชั้น Intermediate จากสถาบัน The Royal Academy of Dancing โดยสอบที่ประเทศไทย คุณวราภรณ์ได้แสดงบทบาทในบัลเลต์เรื่องปลาบู่ทอง จากนั้นจึงเข้าศึกษาต่อที่ The Royal Ballet School ทางด้านการสอนและการแสดง กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ เป็นเวลา 3 ปี จบชั้นสูง (Advanced) ของสถาบัน The Royal Academy of Dancing และได้รับประกาศนียบัตรสาขา บัลเลต์และระบำนานาชาติจากสถาบัน The Imperial Society of Teacher of Dancing และ Cechetti ด้วยคะแนนเกียรตินิยม

คุณวราภรณ์ได้รับเลือกให้เข้าแสดงในคณะบัลเลต์ เมืองลูเซิร์น ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ และเมือง Vienna ประเทศออสเตรีย แต่คุณวราภรณ์ได้เลือกที่จะร่วมแสดงกับคณะบัลเลต์ Luzern

* Mrs. Shiela Pavitt เป็นชาวอังกฤษที่ริเริ่มการสอนตามหลักสูตร The Royal Academy of Dancing (R.A.D.) ในประเทศไทย โดยได้รวบรวมครูบัลเลต์ที่จบการศึกษาจาก R.A.D. แล้วตั้งเป็นโรงเรียนโดยดำรงตำแหน่งผู้จัดการ และเป็นผู้เชิญครูสอบมาตรฐาน (Examiner) จาก R.A.D. มาเป็นกรรมการตัดสินการสอบของนักเรียนบัลเลต์ในประเทศไทยเป็นครั้งแรก

Stadt Ballet เมืองลูเซิร์น ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ จนกระทั่งได้รับเลือกให้แสดงเป็นนักเต้นนำ (Soloist) ให้กับทางคณะ ซึ่งนับเป็นนักบัลเลต์หญิงคนแรกของประเทศไทยที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมแสดงกับคณะต่างประเทศโดยมีสัญญา 2 ปี และได้ร่วมแสดงใน เทศกาล International Music Festival ที่เมืองลูเซิร์น ซึ่งในโอกาสนี้ได้มีดารา นักดนตรี และนักบัลเลต์ชั้นนำของโลกมาร่วมแสดงด้วย คุณวราภรณ์ได้เข้าร่วมแสดงบัลเลต์การกุศลเรื่องเจ้าหญิงมุก กับคุณพรพิมล กันทาธรรม ก่อนที่จะไปร่วมแสดงกับคณะดังกล่าว นอกจากนั้นแล้ว หลังจากหมดสัญญาคณวราภรณ์ ยังได้ร่วมแสดงในเทศกาลโอเปร่าของ Richard Wagner Festival ณ เมือง Bayreuth ประเทศเยอรมันตะวันตก ก่อนเดินทางกลับมายังประเทศไทยอีกด้วย

คุณวราภรณ์ มีผลงานการแสดงบัลเลต์การกุศลหน้าพระที่นั่งหลายเรื่อง อาทิ เจ้าหญิงมุก เจ้าหญิงแคนต์ตี้ และมาร์ทีน (Martine) ปลาบู่ทอง บัลเลต์ประกอบเพลงของไซแปง พระอภัยมณี มโนห์รา A Doll with the Emerald Eyes (Coppelia) The Nutcracker กากี นกกระเรียนสีเงิน (The Last Silver Crane) เป็นต้น ทางด้านการสอน คุณวราภรณ์ได้เปิดโรงเรียนสอนเต้นรำขึ้นในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2528 โดยรู้จักกันในนามของ Dance Centre หรือโรงเรียนนาฏลีลาวราภรณ์ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ได้รับการรับรองฐานะจากกระทรวงศึกษาธิการ และได้เป็นครูและผู้จัดวางหลักสูตรการสอน บัลเลต์และการเต้นต่างๆ ให้กับโรงเรียนดนตรีสยามกลการปทุมวัน เคยสอนที่สมาคม Y.M.C.A. เป็นผู้บริหาร ปัจจุบันมี สติติโอ และสถาบันเด็นซ์ เซนเตอร์ ออกแบบท่าเต้นให้กับคณะ Dance Centre's Performing Group และดำรงตำแหน่ง ผู้จัดการฝ่ายบัญชีให้กับบริษัท Pro & AD. International Co.,Ltd.

คุณวราภรณ์สมรสกับ Mr. Kim Macgrager มีบุตรชาย 1 คน ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง กรรมการ เลขานุการ และเหรัญญิก สมาคมบัลเลต์แห่งประเทศไทย และมีโรงเรียนสอนเต้นรำของตนเองตั้งอยู่ที่ซอยสุขุมวิท 33 โทรศัพท์ 259-8861

คุณอารีย์ สหเวชชภักดิ์

เริ่มศึกษาบัลเลต์เมื่ออายุ 4 - 5 ปี กับคุณเจนิส อิศรเสนา ณ อยุธยา ชาวออสเตรเลีย และเมื่ออายุได้ประมาณ 7 - 8 ปี จึงได้เปลี่ยนมาเรียนกับคุณพรพิมล กันทาธรรม จนจบการศึกษา

ระดับปริญญาตรี โดยเรียนบัลเลต์จนจบชั้น Intermediate จากสถาบัน The Royal Academy of Dancing ของประเทศอังกฤษ ในประเทศไทยในปี พ.ศ.2519 และยังสามารถเรียนพิเศษกับท่านผู้หญิง วราพร ปราโมช ณ อยุธยา เมื่อครั้งศึกษาอยู่ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คุณอารีย์จบปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต (รุ่น 2519) วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทภาษา ฝรั่งเศสและศิลปการละคร จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วได้ศึกษาต่อที่ Royal Ballet School เป็นเวลา 1 ปี และได้ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขานาฏศิลป์ (Master of Arts in Dance) ที่ Butler University รัฐ Indiana ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นเวลา 2 ปี โดยสำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ.2523 ซึ่งนอกจากบัลเลต์แล้ว คุณอารีย์ยังได้เรียนระบำแจ๊สสมัยใหม่ โมเดิร์น แจ๊ส (Modern Jazz) และการเต้นแจ๊ส (Jazz Dance) ด้วย เมื่อจบการศึกษาแล้วจึงได้เดินทางกลับประเทศไทย ทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่การทูตกรมอาเซียนกระทรวงการต่างประเทศ โดยเป็นผู้ที่ได้เริ่มแนะนำ การ เต้นแจ๊ส และการเต้นโมเดิร์น แจ๊ส ให้เป็นที่รู้จักในประเทศไทย เคยสอน วิชาทฤษฎีนาฏศิลป์ ตะวันตก และวิชานาฏศิลป์การแสดงที่ ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย โรงเรียนอนุบาลดิษยะศริน Classy Dance Studio Sport X Oriental Sports Center และโรงเรียนอนุบาลยุคลธร

คุณอารีย์ได้แสดงบัลเลต์และจัดการแสดงหน้าพระที่นั่งหลายครั้งเช่น เรื่องปลาบู่ทอง การแสดงนาฏลีลาน้อมเกล้าคุณอารีย์ได้เป็นผู้ที่นำเพลงของคุณหญิงหม่อมหลวงพวงร้อย สนิทวงศ์ อภัยวงศ์ มาทำเป็นบัลเลต์และแจ๊ซชุด พวงร้อย ถวายแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในวาระที่เสด็จเถลิง ถวัลย์ราชสมบัติเป็นปีที่ 36 ณ โรงละครแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ.2524 การประชุมความฝัน Rock ' n roll Wolf และ เรื่อง ปีเตอร์แพน แอนด์ เดอะแก๊งค์

ปัจจุบันคุณอารีย์ สหเวชภัณฑ์ มีโรงเรียนสอนบัลเลต์เป็นของตนเองชื่อ โรงเรียนอารีย์ นาฏศิลป์ (Aree School of Dance Arts) ซึ่งได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่ ถนนสุขุมวิท ซอย 69 โทรศัพท์ 714-0812 -3

คุณเต็มเดือน เกษะโกมล

เกิดเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2495 อายุ 47 ปี เป็นบุตรของพันตำรวจเอก พระอรรถวิมลบัณฑิต หิรัณย์ขจรูติ และนางสถิตย์ มีพี่น้องจำนวน 7 คน

ศึกษาที่โรงเรียนมาแตร์เดอี เริ่มศึกษบัลเลต์เมื่ออายุ 11 ปี กับท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา เมื่อจบชั้นมัธยมปลายได้ไปศึกษาต่อที่ Royal Ballet School กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ เป็นเวลา 3 ปี ได้รับประกาศนียบัตรทางการสอน (Teacher Training Course) และบัลเลต์ขั้น Advanced จากสถาบัน The Royal Academy of Dancing จึงเดินทางกลับประเทศไทย

คุณเต็มเดือนได้เป็นอาจารย์พิเศษที่สาขานาฏศิลป์สากล วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร เมื่อปี พ.ศ. 2514 เป็นเวลา 3 ปีแล้วได้บรรจุเป็นอาจารย์ประจำ ในปี พ.ศ. 2517 และ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 จนถึงปัจจุบันเป็นหัวหน้าสาขานาฏศิลป์สากล วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร และเป็นอาจารย์พิเศษ ที่แผนกศิลปะการละคร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คุณเต็มเดือน เกษะโกมล มีผลงานทางด้านบัลเลต์เรื่อง สังข์ทอง และระบำชุดต่างๆมากมายหลายชุด เช่น การแสดงระบำชุดทศพิธราชธรรม ลาวดวงเดือน ลาวเสียงเทียน และระบำไกรลาส เป็นต้น และมีโรงเรียนบัลเลต์เป็นของตนเองอยู่ที่ชั้น 4 อาคารอรรถวิมล ถนนสีลม ซอย 13 โทรศัพท์ 233-2092

คุณนราพงษ์ จรัสศรี

คุณนราพงษ์ จรัสศรี เกิดที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เริ่มเรียนบัลเลต์กับท่านผู้หญิง วราพร ปราโมช ณ อยุธยา และอาจารย์กาญจนา ชลวิจารณ์ จบการศึกษาปริญญาตรี จากคณะสถาปัตยกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก่อนไปศึกษบัลเลต์ต่อที่ โรงเรียน The Royal Ballet School กรุงลอนดอน ในปี พ.ศ. 2521 สอบได้ขั้น Advanced จาก The Royal Academy of Dancing และมีชื่อที่จดทะเบียนไว้กับสมาคมนักแสดงในประเทศอังกฤษ (Equity) ว่าคุณนราพงษ์ มีประสบการณ์ใน

การแสดงหลาย ๆ ด้าน ในกรุงลอนดอนและเมืองต่าง ๆ ในประเทศอังกฤษ และ ยุโรป จบจากโรงเรียน The Royal Ballet School ในปี พ.ศ. 2526 ได้ร่วมงานกับคณะ Liverpool's Spiral Dance Company แสดงเรื่อง Skirt ในปี พ.ศ. 2527 เข้าทำงานกับคณะเต้นรำสมัยใหม่ของ London Extemporary Dance Theatre แสดงเรื่อง Butterfly Man ได้ร่วมงานกับผู้บุกเบิกการเต้นรำสมัยใหม่ชาวอเมริกันและชาวยุโรป หลายท่าน อาทิ Mr.David Gordon (ผู้อำนวยการของคณะ Pick Up Dance นิวยอร์ก) Steve Paxson และ Dans Wagner (ผู้อำนวยการของคณะ The London Contemporary Dance Theatre) Richard Alston (ผู้อำนวยการของคณะ The Rambert Dance Theatre) Kate Flatt นักออกแบบท่าเต้นชาวอังกฤษ the Australian Lloyd Newson (of D.V.8) Kim Brandstrup ผู้ที่ได้รับรางวัล the 1990 Olivier Award ชาวเดนมาร์ก ในปี พ.ศ. 2530 ร่วมสร้างผลงานละครสมัยใหม่กับผู้กำกับ Pip Simmons เรื่อง Crossing the Water ในงาน London International Festival of Theatre ในปี พ.ศ. 2531 ร่วมแสดงในมิวสิกวิดีโอของวงดนตรี Spaulda Ballet ชุด Raw ร่วมแสดงในโอเปร่า Opera เรื่อง Turandot ที่ Covent Garden กรุงลอนดอน แสดงเดี่ยวในงาน South Bank Dance Festival กรุงลอนดอน แสดงเดี่ยวที่ ICA สำหรับ Dance Umbrella กรุงลอนดอน ออกแบบท่าเต้นให้กับ Petit Ballet กรุงอัมสเตอร์ดัม

ผลงานในประเทศไทย อาทิ ปี พ.ศ. 2532 จัดแสดงเรื่อง Parfum ที่กรุงเทพฯ ปี พ.ศ. 2533 จัดแสดงเรื่อง Fancy Sonata Glass Study Thai Drama Khuam Lang (Memories) ที่ กรุงเทพฯ ปี พ.ศ. 2533 เป็นตัวแทนของประเทศไทยนำคณะไปแสดงในนามของ สำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ แสดงเรื่อง Ancient Place to Sleep (Contemporary Visuality of Thai Philosophy of Life) ในงาน 1st ASEAN Dance Festival กรุงเทพมหานคร ประเทศอินโดนีเซีย ในปี พ.ศ. 2534 เข้าร่วม International Choreographer's Workshop ในงาน American Dance Festival ที่เมืองนอร์ธคาโรไลนาและเมืองนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2535 ออกแบบท่าเต้นในมิวสิกวิดีโอซึ่งชนะรางวัล M.T.V. ของนักร้องยอดนิยมของไทย คุณคริสตินา อากีล่า เพลง จริงไม่กลัว ออกแบบการแสดงในงานโฆษณาฟิล์มสีฟูจิ ชุดสี่สรรแห่งโลกตะวันออก ออกแบบและกำกับการแสดงแสงเสียงประกอบจินตภาพ ในเรื่อง คนดีศรีอยุธยา ครั้งที่ 1 ในปี พ.ศ. 2536 เป็นตัวแทนผู้ออกแบบท่าเต้นไทยเพื่อสร้างผลงานให้กับคณะบัลเลต์ฝรั่งเศส Le Jeune Ballet De France ในปี พ.ศ. 2537 ออกแบบและกำกับการแสดงให้คณะ Dance Theatre สมัยใหม่ชื่อ Kaiko Contemporary Dance Company กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ในปี พ.ศ. 2538 ออกแบบและกำกับการแสดงแสงเสียง

ประกอบจินตภาพ ในเรื่อง คนดีศรีอยุธยา ครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2539 ออกแบบทำเต้นการแสดงแสงเสียง ประกอบจินตภาพเรื่อง แผ่นดินนี้มีความหลังออกแบบทำเต้นและอำนวยความสะดวกสร้าง เรื่อง รามายณะ นารายณ์อวตาร ที่โรงละครภาคสวนแก้ว จังหวัดเชียงใหม่ แสดงเดี่ยวใน E-TAO ในงาน Asian Art Festival ที่ประเทศฮ่องกง

ปัจจุบันคุณนราพงษ์รับราชการเป็นอาจารย์ประจำภาควิชานาฏยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเป็นผู้อำนวยความสะดวกบริษัท ไทย อาร์ต มูฟเม้นต์ จำกัด

มิสเตอร์วิลเลียม มอร์แกน (Mr. William Mogan)

มิสเตอร์วิลเลียม มอร์แกน ได้คลุกคลีกับบัลเลต์มานานกว่า 46 ปี เริ่มเรียนบัลเลต์ที่ประเทศ สกอตแลนด์ และจบการศึกษาที่ The Royal Ballet กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ มีความชำนาญในด้านการแสดงอาชีพ ในฐานะครู ผู้ประดิษฐ์ท่าเต้น และผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะการเต้นบัลเลต์ มิสเตอร์วิลเลียมปรากฏผลงานหลายชิ้นในประเทศต่าง ๆ ได้แก่ อังกฤษ รัสเซีย สวีเดน เยอรมัน ออฟริกาใต้ จีน ฮ่องกง ไต้หวัน เกาหลี ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ ฟิลิปปินส์ และ ประเทศไทย ในปัจจุบัน

ผลงานทางด้านการแสดงครั้งแรก ได้แสดงที่เมือง Cape Town ปี พ.ศ. 2515 ในขณะที่เป็นนักแสดงนำของคณะ Capab Ballt และในปี พ.ศ. 2522 ได้รับเชิญไปเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะของคณะ บัลเลต์ ฮ่องกง (Hong Kong Ballet) ที่เริ่มก่อตั้งใหม่ หลังจากนั้นได้ร่วมงานในฐานะครูประจำของคณะบัลเลต์ ฟิลิปปินส์ (Ballet Philippines) เป็นเวลา 8 ปี ที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งฟิลิปปินส์ ซึ่งได้พัฒนาเทคนิคและการแสดงบัลเลต์คลาสสิกสู่ระดับสากล ได้จัดการแสดง บัลเลต์คลาสสิกอย่างเต็มรูปแบบ อาทิ เรื่อง Swan Lake Sleeping Beauty La Bayadere Coppelia Don Quixote และ Giselle เป็นต้น

ในปี พ.ศ. 2531 ได้รับทุนจาก British Council แห่งประเทศไทย มาทำ Ballet Workshop ให้กับนักบัลเลต์ชาวไทยร่วมกับคณะครูบัลเลต์ในกรุงเทพฯ และได้ร่วมกับคณะครู บัลเลต์จัดตั้งสมาคมบัลเลต์ขึ้น เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2533 ได้จัดการแสดงบัลเลต์เรื่องรัตนโกสินทร์ และ จันทกนิรี ให้สมาคมบัลเลต์เป็นครั้งแรก และประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก หลังจากนั้นได้รับเชิญ

จากคณะ London City Ballet ให้ไปจัดการแสดงเรื่อง Cinderella ที่ประเทศอังกฤษ ในปี พ.ศ. 2534 ได้จัดการแสดงชุด เนสกาแฟบัลเลต์ ให้กับสมาคมบัลเลต์ 2 ครั้ง ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 จัดการแสดงบัลเลต์เรื่อง ศรีปราชญ์ ร่วมกับวงดุริยางค์ราชนาวิกิ เนื่องในวโรกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เจริญพระชนมายุ 60 พรรษา ในปี พ.ศ. 2536 จัดการแสดงเนสกาแฟบัลเลต์ ครั้งที่ 3 ให้สมาคมบัลเลต์นำขึ้นไปแสดงที่จังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. 2537 จัดการแสดงบัลเลต์เรื่อง ผีนกกลางฤดูร้อน และในปี พ.ศ. 2539 จัดการแสดงบัลเลต์เรื่อง มัทนพารธา และ Paquita

นอกจากครูและนักเต้นบัลเลต์ทั้ง 10 คนดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ยังมีผู้ที่มีบทบาททางด้านการสอน การแสดง และการออกแบบท่าเต้นสำหรับการแสดงบัลเลต์ในประเทศไทย อีกหลายคน ดังจะขอกล่าวประวัติและผลงานบุคคลเหล่านั้นเพียงสังเขป ได้แก่

คุณเสรี ลืออำรุง (เสียชีวิต)

คุณเสรี จบการศึกษาทางด้านการโรงแรมจากต่างประเทศ ระหว่างที่ศึกษาวิชา การโรงแรม คุณเสรีก็ได้ศึกษาบัลเลต์ควบคู่ไปด้วยโดยเริ่มเมื่ออายุ 18 ปี หลังจากจบการศึกษาได้เข้าทำงานด้านการโรงแรมในประเทศไทย และได้แสดงบัลเลต์หลายครั้ง คุณเสรีได้เดินทางไปเรียน บัลเลต์และโมเดิร์นแดนซ์ อย่างจริงจัง จนได้รับปริญญาจากสถาบัน ซานฟรานซิสโก คอนเซอร์โรวอร์ทอรี่ ออฟบัลเลต์ (B.F.A. from San Francisco Conservatoire of Ballet) ซึ่งนับเป็นคนไทยคนแรกที่ได้รับปริญญาทางด้านนี้ โดยระหว่างที่ศึกษาอยู่ก็ได้เข้าร่วมแสดงกับคณะต่างๆ ทั้งในประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น สก็อตทิสท์ บัลเลต์(Scottish Ballet) กลาสโกว์ เธียเตอร์ บัลเลต์ (Glasgow Theatre Ballet)บอสตัน ดานซ์ เธียเตอร์ (Boston Dance Theatre) และซานฟรานซิสโก เธียเตอร์ บัลเลต์ (San Francisco Theatre Ballet) เป็นต้น

คุณเสรีได้ร่วมแสดงบัลเลต์การกุศลหลายครั้ง อีกทั้งเป็นผู้ออกแบบท่าเต้นและฝึกซ้อมให้รายการ " มิวสิค สแควร์ " (Music Square) รายการประจำสัปดาห์ ออกแบบท่าเต้นและร่วมแสดงในเรื่อง " Firebird " กับมาดามเจนิส อิศรเสนา ณ อยุธยา ในการแสดงบัลเลต์การกุศลของโรงเรียนบัลเลต์แอนิต้า การแสดงบัลเลต์เรื่อง อิลราซ ให้กับแผนกละครของจุฬาลงกรณ์วิทยาลัยเพื่อฉลองครบรอบ 50 ปีในการสถาปนามหาวิทยาลัย ในปีพ.ศ. 2510 และยังคงเคยเป็นอาจารย์สอนบัลเลต์ที่วิทยาลัย

นาฏศิลป์ ทัศนศิลป์ ภาควิชาศิลปการแสดง คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โรงเรียนนาฏศิลป์สากลพรพิมล และโรงเรียนฟ้อนรำ

คุณเจนิส อิศรเสนา ณ อยุธยา (Ms. Janice Isarasena Na Ayuthya)

คุณเจนิส อิศรเสนา ณ อยุธยา เกิดที่ควีนส์แลนด์ ประเทศออสเตรเลีย เริ่มฝึกการเต้นบัลเล่ต์เมื่ออายุได้ 4 ปี หลังจากสอบได้คะแนนยอดเยี่ยม (honours) จาก R.A.D. จาก The Queensland Ballet Company ที่ Brisbane แล้ว เธอก็ได้เข้ามาอยู่กับสถาบันบัลเล่ต์ ลิสเนอร์ (Lisner Ballet Company) ซึ่งเป็นโรงเรียนภายใต้การอำนวยการของนายชาลส์ ลิสเนอร์ (Mr. Charles Lisner) ผู้ที่เคยเป็นนักแสดงนำใน The Royal Ballet Company กรุงลอนดอน

ขณะอยู่ในประเทศออสเตรเลีย คุณเจนิส ได้รับเลือกให้ร่วมแสดงในเรื่อง Swan Lake กับคณะ The National Ballet Company และได้ร่วมแสดงกับคณะ The Borovansky Ballet Company ในช่วงที่คณะนี้แสดงทัวร์ที่ประเทศออสเตรเลีย

เมื่อประมาณ พ.ศ. 2500 ได้รับประกาศนียบัตรครูจาก The Royal Academy of Dancing กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ก่อนที่จะมาอยู่ที่ประเทศไทย

คุณเจนิส เข้ามาในประเทศไทยประมาณปี พ.ศ. 2500 และได้เริ่มสอนโดยเป็นครูผู้ช่วยของมาตามโกลด์สตีน และได้ร่วมกันจัดบัลเล่ต์เรื่อง ซิลฟ์ได์ส์ (Sylphides) ต่อมาประมาณพ.ศ. 2502 มารดาของคุณพรพิมล กันทารมได้ชักชวนให้มาสอนบัลเล่ต์ที่โรงเรียนฟ้อนรำ และภายหลังประมาณพ.ศ. 2504 ได้ย้ายเด็กนักเรียนมาสอนที่ โรงเรียนบัลเล่ต์แอนิด้า ซึ่งเป็นของ คุณจรินทร์ ยุทธศาสตร์โกศล ที่ชั้น 2 เลขที่ 1040/5 ถนนสุขุมวิท ใกล้ซอย 44 ตรงข้ามซอย 67 คุณเจนิสได้จัดการแสดงบัลเล่ต์การกุศลเรื่อง สวอนเลค (Swan Lake) องก์ 2 วิหคเพลิง (The Firebird) องก์ 1 และองก์ 2 และ นักสเกต (Les Patineurs) ประมาณปีพ.ศ. 2514 คุณเจนิส ย้ายกลับประเทศออสเตรเลียในปี 2515

คุณบัญชา สุวรรณานนท์

เรียนบัลเลต์กับท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยาจบการศึกษาด้านอักษรศาสตรบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและได้รับทุนการศึกษาทางด้านบัลเลต์ที่ สถาบันวัฒนธรรม สครูปสกายา กรุงเลนินกราด ประเทศรัสเซีย (Krupskaya Cultural Institute Leningrad) และได้ศึกษาที่ สถาบัน The Royal Academy of Dancing ประเทศอังกฤษ

คุณบัญชา มีผลงานการแสดงและออกแบบท่าเต้น อาทิ The Magical Moment in Ballet นิพพานอเลิศทริก เคยสอนที่โรงเรียนนาฏศิลป์สากล วราพร-กาญจนา เคยเป็นอาจารย์พิเศษที่ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโรงเรียนอารีย์นาฏศิลป์

หม่อมหลวงวดีนวิศิษฎ์ สวัสดิวัฒน์ (เสียดิวัต)

เริ่มเรียนบัลเลต์เมื่อปี พ.ศ. 2520 กับท่านผู้หญิง วราพร ปราโมช ณ อยุธยา และอาจารย์กาญจนา ชลวิจารณ์ ผ่านการสอบขั้น Intermediate (Commended) และขั้น Advanced จากสถาบัน The Royal Academy of Dancing จบการศึกษาคณะจิตกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ศึกษาต่อทางการเต้นรำที่ สถาบัน London Studio Centre ระหว่างนั้นได้รับทุน Anton Dolin เป็นเวลา 1 ปี ร่วมการแสดงบัลเลต์การกุศลหลายเรื่อง เช่น ปลาบู่ทอง ปางปฐมเจ้าหญิงมุก La Bayadere วอลซ์เมฆลา สโนว์ไวท์ จันทกนิรี และรัตนโกสินทร์ เป็นหัวหน้าคณะลาฟีเอสต้า แดนซ์ ทрупп (La Fiesta Dance Trope) และเป็น ผู้ออกแบบท่าเต้นให้กับศิลปินนักแสดงและนักร้องที่มีชื่อเสียงของประเทศไทยหลายท่าน

คุณสุธีศักดิ์ ภัคดีเทวา

สำเร็จการศึกษาชั้นสูงจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ได้รับปริญญาตรี และปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) สาขาดุริยางคศาสตร์

คุณสุธีศักดิ์เริ่มเรียนบัลเล่ต์เมื่อศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ กับ ท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา และอาจารย์กาญจนา ชลวิจารณ์ คุณเต็มเดือน เกษะโกมล และเทคนิคการเต้นคู่ กับคุณเสรี ลืออำรุง สอบได้ประกาศนียบัตร ชั้น Elementary จากสถาบัน The Royal Academy of Dancing

คุณสุธีศักดิ์มีประสบการณ์ทางการแสดงบัลเล่ต์ในประเทศไทยหลายครั้ง อาทิ ปลายุทอง เจ้าหญิงมุก ปางปฐม คอนแชร์โต สวอนเลค อองก์ 2 ลา บายาแดร์ (La Bayadere) สโนไวท์ จันทกินรี และรัตนโกสินทร์ เป็นผู้ออกแบบท่าเต้นงาน อาเซียน ดานซ์ เฟสติวัล ครั้งที่ 3 ที่ ประเทศ ฟิลิปปินส์ และเต้นบัลเล่ต์หน้าพระที่นั่งหลายครั้ง เคยสอนบัลเล่ต์เบื้องต้นที่โรงเรียนเซนต์จอร์จ น ปัจจุบันเป็นหัวหน้าแผนกศิลปะ สายสามัญ อาจารย์สอนดนตรีที่ โรงเรียน เซนต์จอร์จ และ เป็น Choir Master ของ Saint Jonh's Choir

คุณเอกชัย ไก่แก้ว

เกิดที่จังหวัดกาญจนบุรี เริ่มเรียนกับคุณหญิงเดมอน ในขณะที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย ขอนแก่น เมื่อปี พ.ศ. 2519 (2517) จากนั้นในปี พ.ศ.2522 จึงได้รับเชิญให้เข้าร่วมแสดงกับคณะศิษย์ มาตามเดมอน ในงานโดยเสด็จพระราชกุศล ณ สถานที่ต่างๆ มาโดยตลอด อาทิ เรื่องมโนห์รา หลาย ครั้ง การแสดงบัลเล่ต์น้อมเกล้า บัลเล่ต์ประกอบเพลงไซแปง เป็นต้น และในปี พ.ศ.2521 ได้ฝึกซ้อมการแสดงบัลเล่ต์เรื่องมโนห์ราและจัดแสดงที่จังหวัดขอนแก่น

ปัจจุบันเป็นอาจารย์สอนวิชาชีวะวิทยา และได้รับหน้าที่พิเศษ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุม วงโยธวาทิต โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัดขอนแก่น โดยได้ทำการฝึกซ้อมและแสดงบัลเล่ต์เพื่อเป็นการกุศลและเป็นงานอดิเรก

คุณเดวิด ชิลด์ (Mr.David Shields) (เสียชีวิต)

เป็นครูและนักบัลเล่ต์ชาวอังกฤษผู้หนึ่งที่ได้เข้ามาพำนักในประเทศไทยเป็นเวลาชั่วคราว และมีโอกาสได้สอนและออกแบบและฝึกซ้อมการแสดงบัลเล่ต์ในประเทศไทย หลายครั้ง

คุณเดวิด ได้ศึกษาวิชาบัลเล่ต์ ณ โรงเรียนเซดเลอร์ส เวลล์ส (Sadler's Wells)ซึ่งปัจจุบันคือ โรงเรียน รอยัล บัลเล่ต์ (The Royal Ballet) เมื่อจบการศึกษาแล้วได้ร่วมแสดงกับคณะ เดอะ รอยัล บัลเล่ต์ ณ ประเทศอังกฤษ ในตำแหน่งนักแสดงนำ และยังได้แสดงนำในคณะที่มีชื่อเสียงในยุโรปหลายคณะ อาทิ เดอะ ลอนดอน เฟสติวัล บัลเล่ต์ (The London Festival Ballet) เดอะ รอยัล วินนิเพ็ก บัลเล่ต์ (The Royal Winnipeg Ballet) เป็นต้น และได้ทำงานร่วมกับ ผู้กำกับ และ นักแสดงที่มีชื่อเสียง เช่น เซอร์ เฟรดเดอริค แชตตัน (Sir Frederick Ashton) นิน็ท เดอ วาลัวส์ (Ninette de Valois) มาร์กโกท ฟอนทีน (Margot Fonteyn) หลังจากนั้นได้ทำการสอน กำกับและคิดท่าเต้นให้กับคณะบัลเล่ต์ต่างๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกากว่า 20 เรื่อง ก่อนที่จะได้รับเชิญให้เป็นผู้กำกับท่าเต้นกิตติมศักดิ์ ให้กับคณะ ฮ่องกง บัลเล่ต์ และ แด็นซ์ เซนเตอร์ ในประเทศไทย

ในภายหลังกคุณเดวิดได้เป็นครูสอนบัลเล่ต์อิสระและทำการสอนบัลเล่ต์ให้กับนักเรียนบัลเล่ต์ในประเทศไทยจนถึงปี พ.ศ. 2542 จึงเดินทางกลับประเทศอังกฤษ

คุณวัลลภา ปัจฉิมสวัสดิ์

คุณวัลลภาศึกษาที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟ คอนเวนต์ เริ่มศึกษาบัลเล่ต์เมื่ออายุ 10 ปี กับคุณหญิงเจนเวียฟ เลสบันยอล เดมอน เคยเรียนบัลเล่ต์กับมาตามเจนนิส อิศรเสนา ณ อยุธยา และ Mrs.Sheila Pavitt ชาวอังกฤษ ได้ทำการสอบบัลเล่ต์เกรด 3 หลักสูตร R.A.D.ในปีแรกที่มีการสอบประมาณ 3 -4 ปีและต่อมาได้เรียนกับคุณพรพิมล กันทาธรรม สอบได้ประกาศนียบัตร ชั้น Elementary และได้ศึกษาชั้น Intermediate จากสถาบัน The Royal Academy of Dancing ต่อมาได้มีความสนใจการเต้นแจ๊ส และได้ไปศึกษาต่อกับ Mr.Freddy Zwasktra ณ เมืองลูซาน ประเทศสวิสเซอร์แลนด์

คุณวัลลภา ร่วมแสดงในบัลเล่ต์การกุศลหน้าพระที่นั่งหลายเรื่อง อาทิ ปลาปุ่ทอง เจ้าหญิงแคนต์ นากูลีลาน่อมเกล้า รวมทั้งการแสดงในงานศิลปินอาเซียน พ.ศ.2528 ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ ได้เป็นครูและผู้จัดวางหลักสูตรการสอนบัลเล่ต์และการเต้นต่างๆ ให้กับโรงเรียนดนตรีสยามกลการปทุมวัน เป็นผู้บริหาร ปัจฉิมสวัสดิ์ สตูดิโอ และสถาบันแด็นซ์ เซนเตอร์ ร่วมออกแบบท่าเต้น

ให้กับคณะ Dance Centre's Performing Group และดำรงตำแหน่ง กรรมการผู้จัดการบริษัท Pro&AD.International Co.,Ltd.

ในปี พ.ศ. 2533 คุณวัลลภาได้ร่วมกลุ่มกับนักเต้นและนักธุรกิจเปิดสถาบันสอนการเต้นรำ โดยใช้ชื่อว่า สถาบันบางกอกแดนซ์ (Bangkok Dance) และเป็นผู้ที่นำระบบการดำเนินธุรกิจ แบบ แฟรนไชส์มาใช้กับโรงเรียนสอนเต้นรำในประเทศไทย ทำให้สามารถขยายสาขาได้อย่างรวดเร็ว โดยในปัจจุบันสถาบันบางกอกแดนซ์ มีโรงเรียนในสาขาจำนวน 9 โรงเรียนในเขต กรุงเทพมหานคร และ จังหวัดใกล้เคียง

คุณแลร์รี่ ไรอัน (Mr. Larry Ryan)

Mr. Larry Ryan เกิดเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม ค.ศ. 1951 (พ.ศ. 2494) ที่ประเทศออสเตรเลีย จบการศึกษาจาก Bundaberg State High School แล้วทำงานธนาคารอยู่ 2 ปี ในระหว่างนั้นมีโอกาสทำงานเต้นรำเป็นงานอดิเรก :หลังจากนั้นมาร่วมงานกับบริษัทรับจัดการแสดงและดนตรีชื่อ J.C. William Som Seatter ที่เมืองซิดนีย์ (Sydney) ร่วมแสดงชุด Trend และ Wiz ร่วมกับคณะบัลเล่ต์ที่เป็น คณะของทางราชการ แสดงอยู่ที่ เกาะ Tasmania ทางใต้ของ ออสเตรเลีย 1 ปี กลับมาร่วมกับ J.C. William Som Seatter ได้รับการคัดเลือกเพื่อแสดงการเต้น Cabalet กับคณะ Hot City Dance Company ที่ประเทศสเปน เป็นเวลา 6 เดือน เต้นรำในงานของ B.B.C. Television ที่กรุงลอนดอน 2 เดือน ในปี ค.ศ. 1978 (พ.ศ. 2521) เป็นครูสอน นักเต้นและนักร้องประจำ บริษัท R.T.V. (ภายหลัง เปลี่ยนชื่อเป็น A.T.V.) ที่ประเทศฮ่องกง ปี ค.ศ. 1982 (พ.ศ. 2525) เปิดบริษัทโดยใช้ชื่อกลุ่มว่า Show Dance รับจัดการแสดงคาบาเร่ต์ (Cabalet) และ แฟนชั่นโชว์ ในประเทศฮ่องกง ญี่ปุ่น ไต้หวัน สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย ปี ค.ศ. 1986 (พ.ศ. 2529) ร่วมจัดการแสดงในงาน ASIAN GAME ที่ประเทศเกาหลี ปี ค.ศ. 1988 (พ.ศ. 2531) ร่วมจัดการแสดงในงาน OLYMPIC GAME ที่ประเทศ เกาหลี ปี ค.ศ. 1990 (พ.ศ. 2533) - ปี ค.ศ. 1999 (พ.ศ. 2542) ทำงานที่ประเทศไทย ผลงาน อาทิจานประภวดสาว Mistine ร่วมกับ Bangkok Community Theatre จัดการแสดงที่ British Club ปี ละ 3 - 4 ครั้ง ครั้งสุดท้าย จัดแสดง Alliance Franciase เป็นงานการกุศล เมื่อวันที่ 8 - 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2541 ได้ออกแบบท่าเต้นในการแสดงคาบาเร่ต์ (Cabaret) ที่โรงละครกรุงเทพ

Mr. Larry Ryan เป็นครูที่มีคุณวุฒิเป็นผู้สอบการเต้นแจ๊ส (Jazz Dance) และการเต้นแท็ป (Tap Dance) ของสถาบัน The Commonwealth Society of Teachers of Dancing (C.S.T.D.)

คุณแซม เจิ้น (Mr. Sam Tsend)

คุณแซม เริ่มอาชีพการเต้นรำในช่วงกลางของปี ค.ศ. 1960's (พ.ศ. 2503 - 2512) กับ The Singapore National Theatre และ The Singapore Ballet Academy ในช่วงต้นของปี ค.ศ. 1970's (พ.ศ. 2513 - 2522) ได้ร่วมกับ The International Dance Company เปิดแสดงไปในประเทศ ทั้งแถบตะวันออกและตะวันตก ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 (พ.ศ. 2523) เป็นนักเต้นรำในยุโรป เป็นนักออกแบบท่าเต้นและผู้อำนวยการที่ Athane Thretre The Royal Ballet Company Milan City Ballet Lido Theatre (กรุงปารีส) และอื่น ๆ อีก ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990 (พ.ศ. 2533) จนถึงปัจจุบัน ได้มาเป็นครู และผู้อำนวยการสร้างให้กับสถาบันบางกอกแดนซ์ (The Bangkok Dance) ปี พ.ศ. 2538 จัดการแสดง Around the World Dance Tour ปี พ.ศ. 2540 จัดการแสดง Toy Story the Musical ปัจจุบันเป็นผู้จัดการสถาบันบางกอกแดนซ์ สาขาเสรีเซ็นเตอร์

คุณซูซาน ไวท์แมน (Ms. Zuzanne Whiteman (M.R.A.D., C.S.T.D., C.D.A.))

Ms. Zuzanne Whiteman ชาวออสเตรเลีย เป็นนักเต้นรำ ครูสอนเต้นรำ และผู้คิดท่าเต้น ในประเทศออสเตรเลีย ประเทศแถบเอเชีย และแปซิฟิกตอนใต้ เปิดสอนการเต้นรำ ที่ The Northern River รัฐนิวเซาท์เวล (New South Wales) ประเทศออสเตรเลีย เป็นเวลา 15 ปี ในระหว่างนั้นมีประสบการณ์ในการร่วมงานกับคณะบัลเลต์ในออสเตรเลีย องค์กรด้านการเต้นรำ สถาบันการศึกษา และการเตรียมการสอนเต้นรำสำหรับนักเรียน จำนวนมาก ปัจจุบันเป็นครูสอนเต้นรำอยู่ที่สถาบันบางกอกแดนซ์

คุณคูมิโกะ ทาคาฮาชิ (Ms. Kumiko Takahashi)

Ms. Kumiko Takahashi เป็นชาวญี่ปุ่น เริ่มเรียนบัลเลต์ตั้งแต่อายุ 8 ปี ได้ศึกษา แสดง และสอนบัลเลต์ในเมืองนิวยอร์ก ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศฮ่องกง และประเทศญี่ปุ่น ได้รับการ

ฝึกฝน Martha Graham Technique เคยสอนบัลเล่ต์และนาฏยศิลป์ร่วมสมัย อยู่ที่ภาควิชานาฏยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ โรงเรียนอารีย์นาฏยศิลป์

คุณหม่า ชุน ผิง (Ms. Ma Chun Ping)

Ms. Ma Chun Ping เป็นชาวจีน จบการศึกษบัลเล่ต์จาก Beijing Dance College และ Department of Dance จาก Yunnan Artist College ร่วมงานกับ Beijing Theatre 1 ปี สอนเต้นบัลเล่ต์ที่ Beijing Art College 3 ปี เคยเป็นครูสอนเต้นรำอยู่ที่สถาบันบางกอกแดนซ์

2. การศึกษบัลเล่ต์ในประเทศไทย

สถาบันที่มีการสอนบัลเล่ต์และวิธีการสอนบัลเล่ต์ในประเทศไทย

ในปัจจุบันมีสถาบันที่เปิดสอนการเต้นบัลเล่ต์ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทั้งที่เป็นการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรในภาครัฐบาลและเอกชน สำหรับเด็กเล็ก เด็กโต หรือผู้ใหญ่ โรงเรียนบัลเล่ต์ส่วนใหญ่จะอยู่ในกรุงเทพมหานคร และอยู่ในเมืองที่มีความเจริญแล้ว เนื่องจากผู้ที่มีความรู้และเชี่ยวชาญทางด้าน การเต้นล้วนแล้วแต่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร แต่ในปัจจุบันการเรียนการสอนบัลเล่ต์ได้แพร่ขยายไปยังจังหวัดต่างๆของประเทศไทยโดยจะเริ่มเข้าไปในตัวเมืองที่มีขนาดใหญ่และใกล้เคียง เช่น จังหวัดเชียงใหม่ พิษณุโลก นครราชสีมา ขอนแก่น มหาสารคาม นครศรีธรรมราช และในจังหวัดที่ไม่ห่างไกลจากกรุงเทพมหานครมากนัก เช่น จังหวัดชลบุรี ระยอง สุพรรณบุรี อัญญา และ ปทุมธานี ซึ่งสามารถทำให้ผู้ที่ต้องการเรียนบัลเล่ต์ที่อาศัยอยู่ ณ ต่างจังหวัดสามารถเรียนบัลเล่ต์ในจังหวัดที่ใกล้เคียงได้ โดยไม่ต้องเดินทางเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯเหมือนแต่ก่อน ถึงแม้ว่าผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การเต้นบัลเล่ต์ส่วนใหญ่จะยังอยู่ในกรุงเทพฯ แต่ ครูบัลเล่ต์ที่มีความคิดที่กว้างไกลย่อมศึกษาหาความรู้และประสบการณ์จะสามารถทำให้การเรียนการสอนบัลเล่ต์ในต่างจังหวัดสามารถพัฒนาจนได้มาตรฐานในอนาคตอัน ใกล้นี้

เนื่องจากมีชาวต่างจังหวัดหลายคนที่ได้เข้ามาศึกษาการเต้นบัลเลต์ยังสถาบันต่างๆ ใน กรุงเทพฯ และเมื่อจบการศึกษาแล้วจึงกลับไปสอนที่บ้านเกิดเพื่อพัฒนาศิลปะการเต้นบัลเลต์ให้เป็นที่ รู้จักและเพื่อประกอบอาชีพในจังหวัดของตน หรือได้รู้จักกับผู้ที่ต้องการทำธุรกิจเปิดโรงเรียนสอนดนตรี และโรงเรียนสอนศิลปะต้องการให้มีการสอนที่ครบวงจร ดนตรี ศิลปะ เต้นรำ ที่เป็นกิจกรรมเสริม โดยเล็ง เห็นประโยชน์ในการช่วยกล่อมเกลาคิดใจของเด็กให้อ่อนหวานและนุ่มนวล ไม่แข็งกระด้างตามสังคมที่ เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้ใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ทางหนึ่งอีกด้วย

เนื่องจากในปัจจุบันมีชาวต่างประเทศเข้ามาทำงานในประเทศไทยมาก ความต้องการที่จะ เรียนบัลเลต์ในประเทศไทยจึงมีได้มีแต่เฉพาะเพียงคนไทยเท่านั้น และถึงแม้จะมีการกล่าวกันว่าการ เต้นบัลเลต์นั้นเป็นศิลปะสากล ที่ไม่มีการแบ่งเชื้อชาติ ศาสนา ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาพูดเพราะสามารถ สื่อสารกันได้ด้วยการเคลื่อนไหวของร่างกาย แต่ในความเป็นจริงแล้วในเรื่องการเรียนการสอนบัลเลต์ นั้นถ้าต้องการจะให้ได้ดีมากขึ้นการสื่อสารกันระหว่างผู้เรียนและผู้ถ่ายทอดเป็นเรื่องที่จำเป็นนอก จากจะเป็นการทำให้สามารถแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนให้ถูกต้องแล้วยังเป็นการประหยัดเวลาในการ เรียนการสอนอีกด้วย ดังนั้นการที่มีครูบัลเลต์ชาวต่างประเทศที่สามารถสอนบัลเลต์ได้จึงเป็นการทำให้ เป็นจุดศูนย์รวมของนักเรียนที่มีเชื้อชาติเดียวกัน อาทิเช่นฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เป็นต้น

สถาบันที่มีการเรียนการสอนบัลเลต์ในประเทศไทยนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ สถาบันที่เป็นของรัฐบาล และสถาบันที่เป็นของเอกชน

1. สถาบันสอนบัลเลต์ในประเทศไทยที่เป็นของรัฐบาล

สถาบันของรัฐบาลที่มีการเรียนการสอนบัลเลต์อยู่ในหลักสูตรการศึกษาของ กระทรวง ศึกษาธิการ และ ทบวงมหาวิทยาลัยมี 4 ระดับด้วยกันได้แก่ ระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี)

1.1 ระดับอนุบาล

โรงเรียนอนุบาลต่างๆที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการหลายโรงเรียนได้เปิดให้มีการเรียนการสอนบัลเลต์ทั้งในและนอกหลักสูตร ทั้งนี้มักเพื่อให้เด็กนักเรียนได้มีกิจกรรมและเพื่อ

ประโยชน์ในการฝึกทักษะและพื้นความรู้ที่เกี่ยวกับการเดินรำเบื้องต้นและเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสได้แสดงในงานกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน

การเรียนการสอนบัลเล่ต์ในระดับอนุบาลไม่ใช้การฝึกฝนทักษะ และเทคนิคการเต้นบัลเล่ต์อย่างจริงจังอีกทั้งยังไม่มีการจัดให้มีการสอบหรือวัดมาตรฐานกับสถาบันบัลเล่ต์ที่เป็นสากลในหลักสูตรโรงเรียน และเนื่องจากเด็กในระดับอนุบาลยังมีอายุน้อย ซึ่งมีสมาธิในการเรียนที่สั้น ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการเรียนบัลเล่ต์ในระดับนี้จึงเป็นเพียงการฝึกทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย เพื่อเป็นการออกกำลังกาย ให้เด็กได้มีโอกาสแสดงออก ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ และยังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินอีกด้วย

1.2 ระดับประถมศึกษา

การเรียนการสอนบัลเล่ต์ในระดับประถมศึกษาได้เคยมีปรากฏในหลักสูตรที่โรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์ (วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพฯ) ในปี พ.ศ. 2477 - พ.ศ. 2484 และอีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. 2509 โดยเปิดสอนเป็นวิชาเอกนาฏศิลป์สากล รับนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเข้าศึกษาต่อในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนที่สมัครไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานทางด้าน การเต้นบัลเล่ต์มาก่อน ในปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเป็นรับเด็กนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเท่านั้น

1.3 ระดับมัธยมศึกษา

1.3.1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร (กรุงเทพมหานคร)

เปิดรับนักเรียนเข้าศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพ สาขานาฏศิลป์สากลในระดับมัธยมศึกษา ในปี พ.ศ. 2520 จนถึงปัจจุบัน แบ่งการเรียนออกเป็น 2 ส่วน คือ วิชาสามัญ และวิชาปฏิบัติ

โครงสร้างหลักสูตรวิทยาลัยนาฏศิลป์ ชั้นต้น (มัธยมศึกษาตอนต้น)

จำนวนหน่วยการเรียนทั้งสิ้น 108 หน่วย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ก. วิชาบังคับ จำนวน 51 หน่วย

- วิชาแกน 39 หน่วย
- วิชาเลือก 12 หน่วย

ข. วิชาเลือก จำนวน 57 หน่วย

- วิชาเลือกศิลปะ 39 หน่วย

- วิชาเลือกเสรี 18 หน่วย

ค. กิจกรรม

โครงสร้างหลักสูตรวิทยาลัยนาฏศิลป์ ชั้นกลาง (มัธยมศึกษาตอนกลาง)

จำนวนหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 110 หน่วย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ก. วิชาบังคับ จำนวน 30 หน่วย

- วิชาแกน 15 หน่วย

- วิชาเลือก 15 หน่วย

ข. วิชาเลือก จำนวน 80 หน่วย

- วิชาเลือกตามแผนการเรียน 42 หน่วย (ทฤษฎี 3 หน่วย และปฏิบัติ 39 หน่วย)

- วิชาเลือกปฏิบัติศิลป์ 12 หน่วย

- วิชาเลือกเสรี 26 หน่วย

ค. กิจกรรม

1.3.2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ เชียงใหม่

วิทยาลัยนาฏศิลป์ เชียงใหม่ เริ่มเปิดรับนักเรียนสาขาวิชาเอกนาฏศิลป์สากลในปี พ.ศ. 2540 โดยใช้หลักสูตรและวิธีการเรียนสอนเช่นเดียวกับ วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพฯ

1.3.3 โรงเรียนแก่นนครวิทยายน

การเรียนการสอนบัลเลต์ในช่วงแรกจะเป็นการสอนนอกหลักสูตร ในปัจจุบันวิชาบัลเลต์เป็นวิชาเลือก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย นอกเหนือจากการเรียนการสอนในหลักสูตรแล้วครูผู้สอนมักสอนเพิ่มนอกเวลาเรียนเพื่อเพิ่มเวลาในการฝึกฝนให้มากขึ้น

1.4 ระดับอุดมศึกษา

1.4.1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร สาขานาฏศิลป์สากล ปริญญาตรีสมทบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปัจจุบันยกเลิกการสมทบกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันพัฒนศิลป์ (พ.ศ. 2542)

เป็นการศึกษาต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยไม่เปิดรับนักเรียนใหม่

โครงสร้างหลักสูตรวิทยาลัยนาฏศิลป์ ชั้นสูง (อนุปริญญา)

หลักสูตร 2 ปี จำนวนหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 85 หน่วย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

- ก. วิชาพื้นฐาน จำนวน 20 หน่วย
- ข. วิชาการศึกษา จำนวน 20 หน่วย
- ค. วิชาชีพ จำนวน 30 หน่วย
- ง. วิชาเลือกเสรี จำนวนไม่น้อยกว่า 3 หน่วย

ผู้ที่จบการศึกษาในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สมทบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จะต้องผ่านการสอบวัดความรู้ความสามารถ

โครงสร้างหลักสูตร ปริญญาตรี

หลักสูตร 2 ปี จำนวนหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 85 หน่วย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

- ก. วิชาบังคับ จำนวน 41 หน่วย
- ข. วิชาชีพ จำนวน 25 หน่วย
- ค. วิชาเลือกเสรี จำนวน 13 หน่วย
- ง. ศิลปะนิพนธ์ (Thesis) จำนวน 6 หน่วย

1.4.2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชานาฏศิลป์ คณะ

ศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก

เริ่มเปิดรับนิสิตในปี พ.ศ. 2531 รับผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และผ่านการสอบของทบวงมหาวิทยาลัย (เอ็นทรานซ์) หรือโครงการความสามารถพิเศษทางศิลปะ รับนิสิตปีละ 8 คน

โครงสร้างหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ภาควิชานาฏศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
หลักสูตร 4 ปี หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 135 หน่วยกิต แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ก. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป จำนวน 30 หน่วย

- สังคมศาสตร์ 3 หน่วย
- มนุษยศาสตร์ 3 หน่วย
- วิทยาศาสตร์/คณิต 3 หน่วย
- สหศาสตร์ 3 หน่วย
- ภาษาต่างประเทศ 6 หน่วย
- บัณฑิตเลือกคณะ 12 หน่วย

ข. หมวดวิชาเฉพาะ จำนวน 96 หน่วย

- วิชาพื้นฐานคณะ 9 หน่วย
- วิชาบังคับสาขาวิชา 66 หน่วย
- วิชาเลือก 21 หน่วย

ค. หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวน 9 หน่วย

1.4.3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ภาควิชาการแสดง
คณะศิลปกรรมศาสตร์

เริ่มมีนักศึกษาสาขานาฏศิลป์สากล ในปี พ.ศ. 2538 ซึ่งเป็นการโอนมาจากสาขา นาฏศิลป์ไทย จำนวน 2 คน และเริ่มรับนักศึกษาโดยวิธีสอบตรงกับมหาวิทยาลัยโดยไม่ผ่านทบวงมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปัจจุบัน โดยศึกษาเกี่ยวกับการจัดระเบียบร่างกายและการเคลื่อนไหวให้เข้ากับดนตรีประเภทต่างๆ การประดิษฐ์ท่าเต้น ตลอดจนการจัดองค์ประกอบของการแสดงกลุ่มเพื่อศิลปะการแสดงด้านนาฏศิลป์สากล มีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตนักเต้น ผู้ประดิษฐ์ท่าเต้น สายงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจบันเทิงด้านเพลง และงานที่เกี่ยวข้องกับการเต้น

โครงสร้างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกศิลปะการแสดง ภาควิชาศิลปะการแสดง
หลักสูตร 4 ปี หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 142 หน่วยกิต โดยแบ่งเป็น

ก. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 38 หน่วย

- กลุ่มวิชาภาษา 10 หน่วย
- กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 6 หน่วย
- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วย
- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ 6 หน่วย
- กลุ่มวิชาพลศึกษา 4 หน่วย
- กลุ่มวิชาเลือกทั่วไป 6 หน่วย

ข. หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า 95 หน่วย

- วิชาเอก ไม่น้อยกว่า 77 หน่วย
 - วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน 27 หน่วย
 - วิชาเอกบังคับ 18 หน่วย
 - วิชาเอกเลือก 32 หน่วย
- วิชาโท ไม่น้อยกว่า 18 หน่วย

ค. หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวน 9 หน่วย

1.4.4 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์และ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

เริ่มรับนิสิตเข้าศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ.2539 ปัจจุบันได้แยกออกจากคณะสถาปัตยกรรม
ศาสตร์ (แยกตั้งตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2541)โดยเปลี่ยนเป็นสาขานาฏศิลป์ ภาควิชาทัศนศิลป์และศิลปะการ
แสดง โครงการจัดตั้งคณะ ศิลปกรรมศาสตร์

โครงสร้างหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์

หลักสูตร 4 ปี จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 141 หน่วยกิต โดยแบ่งเป็น

ก. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 30 หน่วย

- กลุ่มวิชาภาษา 9 หน่วย
- กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 3 หน่วย
- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 2 หน่วย
- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ 3 หน่วย
- กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ 2 หน่วย
- กลุ่มสหศาสตร์ (บังคับเลือก) 1 หน่วย
- วิชาเลือกอื่นๆ ไม่น้อยกว่า 10 หน่วย

ข. หมวดวิชาเฉพาะด้าน ไม่น้อยกว่า 102 หน่วย

- วิชาแกนคณะ 12 หน่วย
- วิชาแกนสาขา ไม่น้อยกว่า 38 หน่วย
- วิชาเอก ไม่น้อยกว่า 54 หน่วย

ค. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วย

2 สถาบันสอนบัลเล่ต์ในประเทศไทยที่เป็นของเอกชน

สถาบันสอนบัลเล่ต์ที่เป็นของเอกชนนั้นแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทได้แก่

2.1. สถาบันที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ

สถาบันสอนบัลเล่ต์เอกชนในประเทศไทย ที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ มีจำนวนทั้งสิ้น 6 สถาบันได้แก่

- 2.4.1 โรงเรียนนาฏศิลป์สากลวราพร-กาญจนา
- 2.4.2 โรงเรียนสุจีราบัลเล่ต์
- 2.4.3 โรงเรียนนาฏศิลป์สากลพรพิมล
- 2.4.4 โรงเรียนนาฏลีลาวารมย์
- 2.4.5 โรงเรียนอารีย์นาฏศิลป์
- 2.4.6 โรงเรียนเชียงใหม่บัลเล่ต์

2.2. สถาบันที่จดทะเบียนในรูปของบริษัทจำกัด

- 2.2.1 สถาบันบางกอกแดนซ์ (Bangkok Dance)
- 2.2.2 โรงเรียนดนตรีสยามกลการ และโรงเรียนในเครือ
- 2.2.3 โรงเรียนปีเตอร์สัน แแดนซ์ สตูดิโอ (Peterson Dance Studio)
- 2.2.4 โรงเรียนยามาฮา เฮาส์ (Yamaha House) จังหวัดขอนแก่น

2.3 สถาบันที่เปิดสอนเป็นของตนเอง

เป็นครูสอนบัลเลต์ที่มีโรงเรียนเป็นของตนเอง หรือเช่าห้องจากสถานที่ต่างๆเพื่อเปิดสอนบัลเลต์ ส่วนใหญ่มักจะเป็นชาวต่างชาติและผู้ประกอบการเล็กๆที่ต้องการทำงานที่เป็นอิสระมีโรงเรียนบัลเลต์เป็นของตัวเองไม่ต้องการดำเนินธุรกิจใหญ่โตหรือเป็นลูกจ้าง ทำงานกับคนไทย ได้แก่

- 2.3.1 โรงเรียนบัลเลต์ของคุณหญิงเจนเวียฟ เลสปีนยอล เดมอน ที่บ้านซอย สุขุมวิท 53
- 2.3.2 โรงเรียนบัลเลต์ที่อาคารอรรถวิมล เฟลส สอนโดยคุณเต็มเดือน เกษะโกมล ชั้น 4 อาคารอรรถวิมล เฟลส ถนนสีลม ซอย 13
- 2.3.3 โรงเรียนไรส์ซิ่ง สตาร์ แแดนซ์ สตูดิโอ (Rising Star Dance Studio) สอนโดยคุณเฟย์ ปานศรีงาม ที่ชั้น 3 อาคาร ฟิฟตีฟิฟ พลาซ่า สุขุมวิท ซอย 55 (ทองหล่อ)
- 2.3.4 โรงเรียนบางกอก ซิตี้ บัลเลต์ (Bangkok City Ballet) สอนโดยคุณ มาซาโกะ ฮิราตะ(Mrs.Masako Hirata) โดยเช่าพื้นที่ที่โรงเรียนอนุบาลนานาชาติ ดิษยศริน ซอย สุขุมวิท 49
- 2.3.5 โรงเรียน สเต็ป อิน แแดนซ์ (Steps in Dance) สอนโดยคุณแลร์รี่ ไรอัน (Mr. Larry Ryan) อาคารเกียรติธานี ถนน สุขุมวิท ซอย 23
- 2.3.6 โรงเรียนวาสนาบัลเลต์ สอนโดยคุณวาสนา (รุ่งเรืองเจริญกุล) สง่าเมือง ที่ ซอยเสนานิคม ถนนพหลโยธิน 34
- 2.3.7 โรงเรียนบัลเลต์ที่จังหวัดนครราชสีมา สอนโดยคุณกนกนาฏ โหมาศวิน
- 2.3.8 โรงเรียนบัลเลต์ ที่อาคาร เค.พี.เอ็น. ถนนพระราม 9

- 2.3.9 โรงเรียนบัลเล่ต์ ที่เมืองทองธานี สอนโดยคุณจุฑามาศ ผลิผลเกิด ชั้น 4
อาคารวันดีสยาม หมู่บ้านเมืองทองธานี ถนนแจ้งวัฒนะ
- 2.3.10 โรงเรียนจีนี่ แดนซ์ แอนด์ อาร์ต (Genie Dance & Art) ชั้น 1 อาคาร
บี.ยู.เพลส ซอย สุทธิพร 2 ดินแดง

2.4 สถาบันที่เปิดสอนเพื่อเป็นการเสริมหลักสูตรภายในโรงเรียน

ได้แก่โรงเรียนต่างๆที่จัดให้มีการสอนบัลเล่ต์เพื่อเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรและนอกหลักสูตร เพื่อเป็นการฝึกนักเรียนให้มีทักษะทางการเต้นรำ สนับสนุนให้เด็กมีความสามารถพิเศษ และสามารถจัดการแสดงหรือฝึกฝนเด็กเพื่อไปแข่งขันประกวดการเต้นรำได้

2.4.1 โรงเรียนอนุบาล เช่น โรงเรียนอนุบาลรัศมี อนุบาลยุคลธร เป็นต้น

2.4.2 โรงเรียนมัธยม เช่น โรงเรียนจิตรลดาโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์
โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย โรงเรียนเซนต์จอห์น โรงเรียนเสสะเวชวิทยา เป็นต้น

2.4.3 โรงเรียนนานาชาติ เช่น โรงเรียน บางกอกพัฒนา เซนต์แอนดรู
เซนต์สตีเฟเวน เป็นต้น

การฝึกหัดการเต้นบัลเล่ต์

ทักษะหรือเทคนิคบัลเล่ต์พื้นฐานคือการทำที่ขาและเท้าอยู่ในตำแหน่งหมุนออก ขาแต่ละข้างหมุนออกจากส่วนข้อต่อสะโพกทำให้เท้าทำมุม 180 องศาบนพื้น (turned-out) บัลเล่ต์ประกอบด้วยตำแหน่งของเท้า 5 แบบ ซึ่งทำให้เกิดขั้นตอนพื้นฐานของบัลเล่ต์เกือบทั้งหมด ในแต่ละตำแหน่งก็จะมีท่าของแขนซึ่งมักจะเป็นท่าที่มีความโค้งของข้อศอก บัลเล่ต์ให้ความสำคัญกับท่าที่ตั้งตรง ตั้งฉาก เนื่องจากการเคลื่อนไหวของแขนขา นักแสดงเริ่มจากแนวของร่างกายที่ตั้งตรง ส่วนต่างๆของร่างกายนักแสดงทั้งหมดจึงต้องได้ศูนย์กลางและเป็นแนวที่จะทำให้มีความสมดุลมากที่สุดและเคลื่อนไหวได้ง่าย แนวตั้งตรงแสดงถึงความต้านทานต่อแรงโน้มถ่วงของโลก จึงมีแนวคิดต่อไปถึงขั้นตอนที่จะยกระดับให้สูงขึ้น อาทิ การกระโดด (jumps) และการกระโดดฉีกขา (leaps) บัลเล่ต์ประกอบด้วยท่าต่างๆเหล่านี้จำนวนมาก รวมถึงท่าที่แสดงกลางอากาศ การหมุน การตีขาหรือเท้า การเปลี่ยน

ตำแหน่งของขาชั้นตอนการยกตำแหน่งสูงขึ้นทำให้มีการนำนักเต้นชายและหญิงมาเต้นร่วมกัน บัลเลต์จึงเป็นการแสดงที่ประกอบไปด้วยศิลปินทั้งชายและหญิง

แนวคิดของการยกขาออกจากแนวการโน้มถ่วงของโลกให้สูงที่สุดทำให้เกิดการประดิษฐ์การเต้นรำบนปลายเท้าที่เรียกว่า เซอ เลส์ พอยท์ (sur les pointes) หรือ pointe work การเต้นรำปลายเท้ามักจะแสดงโดยผู้หญิงแต่ก็อาจมีนักเต้นชายที่ใช้ทำนี้ได้เช่นกัน

สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของการเต้นบัลเลต์ คือ ไลน์ (line) ในบัลเลต์หมายถึงโครงสร้างของร่างกายนักเต้น ไม่ว่าจะอยู่ในท่าที่เคลื่อนไหวหรือการหยุดนิ่ง ไลน์ ที่ดีส่วนหนึ่งมาจากร่างกายของนักเต้นที่มีมาแต่กำเนิด แต่ก็สามารถพัฒนาและปรับปรุงขึ้นได้โดยการฝึกฝน ในบัลเลต์จะมีความสัมพันธ์กันอย่างดีระหว่างแขน ขา ศีรษะ และร่างกาย ในขณะที่การแสดงอื่น ๆ ไม่มี บัลเลต์จึงเป็นรูปแบบการเต้นรำที่แตกต่างจากการแสดงอื่นที่ได้รับการยอมรับอย่างสมบูรณ์แบบ การเคลื่อนไหวของแขนขา มักจะเป็นการเคลื่อนไหวเดียว ๆ ของแต่ละส่วนของร่างกาย บัลเลต์มักจะมีการเคลื่อนไหวที่ ยืดขึ้นและการขยายออก นักเต้นจะต้องรู้สึกว่แขนและขา จะต้องยืดออกไปจนดูเหมือนไม่มีที่สิ้นสุด

ในการฝึกฝนบัลเลต์จะเป็นระบบที่มีรูปแบบต่างๆกัน มีชื่อเรียกตามชื่อประเทศ อาทิ รัสเซีย ฝรั่งเศส หรืออาจารย์ผู้ฝึกสอน อาทิ เซ็คเค็คติ (Enrico Cecchetti) นักเต้นชาวอิตาลี หรือมีชื่อเรียกตามสถาบัน เช่น เดอะ รอยัล อะคาเดมี่ ออฟ ดานซิง (The Royal Academy of Dancing) เป็นต้น ระบบเหล่านี้จะมีรูปแบบและการให้ความสำคัญกับท่าทางการเคลื่อนไหวต่างๆที่แตกต่างกันออกไป

ช่วงอายุที่เหมาะสมในการเริ่มเรียนบัลเลต์อย่างจริงจังอยู่ในช่วง 8-10 ปี สำหรับผู้หญิง สำหรับผู้ชายอาจเริ่มเรียนหลังจากนั้นเล็กน้อย เด็กที่อายุน้อยกว่าอาจเสี่ยงต่อการได้รับการบาดเจ็บมากกว่าเนื่องจากชั้นเรียนบัลเลต์ต้องใช้กำลังมากขณะฝึกซ้อม และเด็กที่อายุมากกว่าก็จะมีควมยืดหยุ่นในการเคลื่อนไหวน้อยกว่า เด็กผู้หญิงมักจะเริ่มเรียนการเต้นรำปลายเท้า (pointe) หลังจากเริ่มฝึกซ้อมได้ประมาณ 3 ปี นอกเหนือจากระยะเวลาในการเรียนแล้วยังต้องคำนึงถึงเรื่องอายุของ

นักเรียนด้วย เพราะร่างกายของเด็กจะพร้อมการฝึกเดินบนปลายเท้าได้เมื่อมีอายุประมาณ 11-12 ปี แต่ถ้าเริ่มฝึกซ้อมในช่วงอายุมาก ๆ อาจไม่สามารถพัฒนาจนกลายเป็นนักเต้นอาชีพได้

นักเต้นทุกคนไม่ว่าจะมีประสบการณ์หรือความสามารถระดับไหนก็จะทำการฝึกซ้อมประจำวันเพื่อช่วยให้ร่างกายมั่นคง แข็งแรง ชั้นเรียนบัลเลต์ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยส่วนใหญ่ๆ 2 ส่วน โดยเริ่มที่การฝึกซ้อมโดยใช้มียึดที่บาร์ (barre) หรือราวจับ เพื่อให้เกิดความมั่นคง การฝึกซ้อมเหล่านี้จะช่วยให้ร่างกายอบอุ่นและทำให้ กล้ามเนื้อยืดออก ส่งผลให้เส้นเอ็นอ่อนตัว ลดการยึดของข้อต่อต่าง ๆ ส่วนที่สองของ ชั้นเรียนบัลเลต์ฝึกโดย ไม่ใช้บาร์ เรียกว่าการฝึกกลางห้อง (center practice) จะเริ่มจากการฝึกที่ ช้า นิ่ง เพื่อฝึกให้นักเต้นพัฒนาความรู้สึกถึงการสมดุลและการเคลื่อนไหวที่ดี หลังจากการฝึกอย่างช้า ๆ แล้วจะฝึกการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว เริ่มจากการกระโดด การกระโดดตีขา เริ่มให้เคลื่อนที่มากขึ้น การหมุน และกระโดดฉีกขา เป็นต้น โดยทั่วไปชั้นเรียนบัลเลต์จะใช้เวลาหนึ่งชั่วโมงครึ่ง ถึง 3 ชั่วโมง

เมื่อนักเต้นมีความสามารถมากขึ้น การฝึกฝนที่บาร์จะมีความซับซ้อนขึ้น .แต่ก็มีการเคลื่อนไหวพื้นฐานเหมือนกับท่าที่ได้รับการฝึกฝนในช่วงแรก ๆ ชั้นตอนที่เต้นกลางห้องก็จะเร็วขึ้น ช้าลง ใหญ่ขึ้น ซับซ้อนและต้องการใช้ร่างกายมากขึ้น ในที่สุดนักเต้นที่ไปเข้าชั้นฝึกฝนเพื่อการรักษามาตรฐานการแสดงมากกว่าที่จะไปเรียนรู้ขั้นตอนใหม่ ๆ

นอกเหนือจากชั้นเรียนพื้นฐาน นักเต้นผู้หญิงมักจะทำการฝึกในชั้นเรียนท่าเต้น ปลายเท้า (pointe) ผู้หญิงและผู้ชายจะเรียนเต้นด้วยกันในชั้นเรียนเรียกว่าการเต้นคู่ (pas de deux) โรงเรียนบัลเลต์บางแห่งสอนละครใบ้ หรือ ไมม์ (mime) ด้วย ในการแสดงบัลเลต์คลาสสิก อาทิเรื่อง จีเซลล์ (Giselle) และ สวอนเลค (Swan Lake) ได้ใช้ท่าทางภาษามือ (hand gesture) แบบดั้งเดิมในการเล่าเรื่อง ท่าทางภาษามือเหล่านี้ได้ถูกจัดไว้เป็นหมวดหมู่ (อาทิ ท่าที่ทำการ เชื้อเชิญให้เต้นรำแสดงโดยใช้มือหมุนเป็นวงเหนือศีรษะ) และจะเหมือนจริงน้อยกว่ารูปแบบของ ละครใบ้โดยทั่วไป

การฝึกหัดการเต้นบัลเลต์ในประเทศไทยเป็นการฝึกตามมาตรฐานสากล โรงเรียนบัลเลต์เอกชนในประเทศไทยจะเริ่มรับนักเรียนเริ่มฝึกตั้งแต่อายุ 4 ปี ขึ้นไป ส่วนสถาบันการศึกษาที่เป็นของรัฐบาลจะรับนักเรียนเข้าศึกษาตามเกณฑ์ของแต่ละสถาบันกำหนด เช่น วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร

จะรับนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเข้าศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรือ ชั้น 1 ตามคุณสมบัติที่วิทยาลัยตั้งไว้โดยไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานมาก่อน และสถาบันในระดับอุดมศึกษาจะเปิดรับนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (มัธยมปลาย) เพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยจะต้องมีพื้นฐานหรือความสามารถพิเศษในด้านการ เต้นรำ ตามเกณฑ์และ คุณสมบัติที่แต่ละมหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนด

เครื่องแต่งกายที่ใช้ในการเรียนบัลเล่ต์ ประกอบด้วย

1. ชุดสำหรับใช้ฝึก (Leotard)
2. ถุงน่องเต็มตัวเนื้อหนา (Tights)
3. รองเท้าชนิดนิ่ม (Soft Shoes)
4. รองเท้าสำหรับใส่เต้นระบำพื้นเมือง (Character Shoes) เฉพาะนักเรียนหญิง
5. รองเท้าสำหรับเต้นบนปลายเท้า (Pointe Shoes)
6. เข็มขัดรัดเอว (Belt)

หลักสูตรและระบบการสอนบัลเล่ต์

หลักสูตรและระบบการเรียนการสอนบัลเล่ต์ทั่วโลก ในปัจจุบันมีจำนวน 6 หลักสูตร ได้แก่

1. Imperial Society of Teachers of Dancing (I.S.T.D.) อิมพีเรียล โซไซตี้ ออฟ ทิชเชอร์ส ออฟ แดนซิง (ไอ.เอส.ที.ดี.)
2. The Royal Academy of Dancing (R.A.D.) เดอะ รอยัล อะคาเดมี่ ออฟ แดนซิง (อาร์.เอ.ดี.)
3. The Commonwealth Society of Teachers of Dancing (C.S.T.D.) เดอะ คอมมอนเวลท์ โซไซตี้ ออฟ ทิชเชอร์ส ออฟ แดนซิง (ซี.เอส.ที.ดี.)
4. Cecchetti Method ระบบเซคเค็ตตี
4. Vaganova Method ระบบวากาโนวา
5. Free Class การสอนแบบอิสระ

Imperial Society of Teachers of Dancing (I.S.T.D.)

อิมพีเรียล โซไซตี้ ออฟ ทิชเชอร์ส ออฟ แดนซิง (ไอ.เอส.ที.ดี.)

ได้ก่อตั้งขึ้นในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ เมื่อปีค.ศ. 1904 (พ.ศ. 2447) เพื่อครูสอนเต้น บอลรูม (ลีลาส) และการเต้นรำประเภทต่างๆทั่วอังกฤษ สถาบันแห่งนี้เป็นองค์กรที่ใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งได้จัดให้มีการสอบและออกประกาศนียบัตร (Diploma) แก่ผู้ที่สอบผ่าน และสมาชิกมีสิทธิที่จะใช้ชื่อย่อของสถาบันในการเขียนต่อท้ายชื่อของสมาชิก ได้แก่ M.I.S.T.D. และ F. (Fellow) I.S.T.D. สำหรับสมาชิก ต่อมาสถาบัน The Cecchetti Society ได้มาเข้าร่วมในปีค.ศ. 1924 (พ.ศ. 2476) และสถาบัน The Greek Dance Association ซึ่งเป็นสถาบันการเต้นรำของกรีก ได้เข้าร่วมในปีค.ศ. 1951 (พ.ศ. 2494)

The Royal Academy of Dancing (R.A.D.)

เดอะ รอยัล อะคาเดมี่ ออฟ แดนซิง (อาร์.เอ.ดี.)

The Royal Academy of Dancing หรือ R.A.D. เป็นสถาบันที่ก่อตั้งโดย Genee Badells Espinasa และ Richardson ในกรุงลอนดอน เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ.1920 เป็นสถาบันที่ดูแลจัดการเกี่ยวกับเรื่องการเต้นรำของเกาะอังกฤษ ในชื่อ Association of Operatic Dancing of Great Britain ในปี ค.ศ. 1936 Genee เป็นประธานคนแรก และมาประสบความสำเร็จในปี ค.ศ. 1954 โดย Magot Fonteyn ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะศิลปะการเต้นรำแพร่หลายไปทั่วประเทศอังกฤษและเครือจักรภพอังกฤษ พัฒนามาตรฐานการสอน การสอบสำหรับครูและนักเรียนอย่างต่อเนื่องทุก ๆ ปี มีโครงการสอน สาธิต การประชุม สัมมนา และมีการมอบประกาศนียบัตร นอกเหนือจากโครงการอบรมครู ซึ่งเริ่มตั้งแต่ ปี ค.ศ.1947 และตั้งแต่ปี ค.ศ. 1954 มีการให้รางวัล The Queen Elizabeth II Coronation Award สำหรับนักบัลเลต์ชาวอังกฤษที่มีผลงานดีเด่นเป็นพิเศษ

The Royal Academy of Dancing เป็นองค์กรที่ดำเนินการอบรมครูและทำการสอบบัลเลต์คลาสสิก โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนามาตรฐานการสอนให้สูงที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ครูสอนบัลเลต์ในระบบของอาร์.เอ.ดี.จะสนับสนุนให้เด็กที่เรียนได้รับความเข้าใจ ความชื่นชอบ และแสดง

บัลเลต์คลาสสิกโดยใช้ความสามารถส่วนบุคคลให้เต็มที่ มั่นใจ ไม่ว่าจะไปทำการแสดงที่
เวทีใดก็ตาม ผู้เรียน

สามารถเชื่อมั่นได้ว่าได้รับการสอนโดยใช้หลักการสอนที่มีเทคนิคที่ปลอดภัยและมีการประเมิน
ผลด้วยการสอบตามความก้าวหน้า

The Royal Academy of Dancing แบ่งการสอน - การฝึกอบรมบัลเลต์คลาสสิกออกเป็น
2 ระดับ คือ ระดับเบื้องต้น (Grade programme) และ ระดับเมเจอร์ (Major programme) แต่ละ
ประเภทมีหลักสูตรการเรียนการสอนเฉพาะและทำการวัดผลโดยการสอบ ในแต่ละระดับ ผู้เรียน
จะได้รับความช่วยเหลือโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยให้มีความเข้าใจหลักการเคลื่อนไหวและ พื้นฐานของ
บัลเลต์คลาสสิกมากขึ้น

บัลเลต์คลาสสิกมีองค์ประกอบที่สัมพันธ์กัน 3 อย่าง คือ ทักษะหรือเทคนิคการเต้น
(Technique) ดนตรี (Music) และการแสดง (Performance) ซึ่งคาดหวังว่าจะมีการใช้
องค์ประกอบเหล่านี้ในระดับสูงสุดในการเรียนและการเต้นรำ

ทักษะหรือเทคนิคการเต้น (Technique)

ความเข้าใจและการใช้เทคนิคพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพแสดงออกถึงความเชี่ยวชาญ
ผู้เรียนต้องให้ความสนใจในเรื่อง

- การแสดงท่า (posture) การยืน (placing) การเปิดออกของขาตั้งแต่ข้อต่อสะโพก (turnout)
และการเปลี่ยนถ่ายน้ำหนัก (transfer of weight) เพื่อแสดงถึง ปฏิภานของร่างกายที่สัมพันธ์
กับการแสดงการเคลื่อนไหว
- ความแตกต่างของคุณภาพของท่าต่าง ๆ ที่แสดง
- การใช้พื้นที่และความสามารถในการใช้เส้น (line)
- ความสามารถในการหมุน (turn)
- ความสามารถในการใช้ระดับ (elevation)

ดนตรี (Music)

เพื่อให้การแสดงดีที่สุด นักเรียนต้องเข้าใจในลักษณะทางดนตรี ดังนี้

- อารมณ์ (pulse)
- ความเร็ว (speed)
- จังหวะ (rhythm)
- ระดับสูงต่ำของเสียง (dynamics)
- ระดับเสียง (pitch)
- ทำนองเพลง (melody)
- ถ้อยคำ (phrasing)
- องค์ประกอบ (texture)
- รูปแบบ (style)
- บรรยากาศ (atmosphere)

การแสดง (Performance)

นักเรียนต้องสามารถประมวลเทคนิคที่จำเป็น ความเข้าใจทางดนตรี และการเคลื่อนไหวในการแสดงเพื่อให้ได้

- คุณค่าด้านความงามของรูปแบบที่เรียบง่าย มีความสมดุล และ ความกลมกลืน
- คุณภาพ
- ความสนุกสนานและความรักในการเต้นรำ
- การแสดงออก
- รูปแบบ
- ความถูกต้อง
- การเคลื่อนไหว

หลักสูตรเบื้องต้น (The Grade Syllabus)

หลักสูตรเบื้องต้น มีทั้งหมด 8 ชั้น ด้วยกันโดยแต่ละชั้นจะประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ทักษะการเต้นบัลเลต์คลาสสิก (Classical) การเต้นแบบอิสระ (Free Movement) และ การเต้นระบำประจำชาติ (Character)

- The Classical work เป็นพื้นฐานและเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของหลักสูตรขั้นพื้นฐาน
- The Free Movement ประกอบด้วยการเคลื่อนไหวไปพร้อมกับรูปแบบการเต้นรำอื่น ๆ อาทิ การเคลื่อนไหวโดยธรรมชาติ การเต้นรำที่มีพื้นฐานของ Contemporary Dance และการเต้นรำของกรีก (Greek)
- Character dance เป็นการนำเสนอการเต้นรำประจำชาติโดยใช้การเต้นรำและดนตรีพื้นเมืองที่ได้รับการปรับเปลี่ยนอย่างอิสระสำหรับการแสดง ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเทศ ได้แก่ ฮังการี (Hungarian) รัสเซีย (Russian) และโปแลนด์ (Polish)

หลักสูตรขั้นเมเจอร์ (The Major Syllabus)

The Major Syllabus เป็นส่วนที่ต่อเนื่องจากบัลเลต์คลาสสิกโดยมีการเต้นบนปลายเท้า (Point work) สำหรับนักแสดงหญิง หลักสูตรเหล่านี้ออกแบบสำหรับการฝึกฝนนักเรียนที่มุ่งหวังจะประกอบอาชีพเต้นรำหรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเต้นรำ

นักเรียนที่จะศึกษาระดับนี้ต้องมีร่างกายที่สามารถตอบสนองความต้องการทางการศึกษาได้ อาทิ ร่างกายต้องมีความยืดหยุ่นของกระดูกข้อต่อสะโพกเพียงพอที่จะเพิ่มระดับของการเคลื่อนไหว การหมุน นักเรียนต้องมีความแข็งแรงพอที่จะฝึกฝนได้เป็นเวลานาน และต้องยอมรับและยินดีให้แก้ไขท่าทางของร่างกายที่แสดงในระหว่างการฝึกซ้อม

การทดสอบและวัดมาตรฐาน

เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ในการที่จะยกระดับมาตรฐานการสอนบัลเล่ต์คลาสสิก ทางสถาบันจึงเน้นถึงความสำคัญที่นักเรียนทุกคนต้องได้รับการทดสอบและวัดมาตรฐานตามเป้าหมาย ซึ่งสามารถทำได้ 2 ทาง ได้แก่

- หลักสูตร ต้องมีความสัมพันธ์หลักกับการพัฒนาของผู้เรียนมากกว่าอายุ
- วัดผลโดยการสอบ (Examination) หรือการประเมินผล (Assessment)

แม้ว่าการวัดระดับของความสำเร็จจะเน้นในเรื่อง การสอบหรือ การประเมิน แต่ก็มีประโยชน์อื่น ๆ ด้าน ศิลปะ การศึกษา และสังคม ผลพลอยได้ของการฝึกฝนบัลเล่ต์คลาสสิกจะเห็นได้จากการพัฒนาในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ความเชื่อมั่นในการแสดงออกของร่างกายและจิตใจ
- มีท่าทางที่ดีในการสื่อสารโดยร่างกาย
- สนับสนุนทักษะการแสดงออกโดยภาษา
- สนับสนุนการตอบสนองกับครูและแนวการสอนต่าง ๆ
- พัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคม
- แสดงให้เห็นถึงรูปแบบภายในของศิลปะที่เกี่ยวข้องกับบัลเล่ต์คลาสสิก
- สนับสนุนความนิยมชมชอบของผู้ชมในอนาคต

นอกเหนือจากนี้ ผู้ที่ผ่านการสอบจะได้รับประกาศนียบัตร ทางการศึกษาด้านการสอนบัลเล่ต์ซึ่งสามารถใช้ประกอบการสมัครเข้าโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และยังได้รับสิทธิในการเป็นสมาชิกของสถาบัน The Royal Academy of Dancing อีกด้วย

การสอบ (Examination)

การสอบเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกถึงความเข้าใจในงาน ได้ทดสอบความรู้ความสามารถจากคำถามในระดับนั้น ๆ นักเรียนต้องสอบผ่านตามมาตรฐานที่ตั้งไว้และแสดงออกถึงความมั่นใจว่าสามารถศึกษาในระดับสูงขึ้นไป นักเรียนต้องผ่านการสอบตามมาตรฐานการแสดงผลงานแต่เฉพาะประเภทจึงจะได้รับประกาศนียบัตร

การสอบระดับเมเจอร์ (Major Examinations)

ระบบการสอบ Major มี 6 ระดับ เริ่มตั้งแต่ ระดับ Pre-Elementary จนถึง ระดับรางวัล Solo Seal Award

รางวัลนี้เป็นรางวัลที่สูงที่สุดของระบบการสอบ ทำการสอบโดยให้จัดการแสดงโดยเชิญคณะกรรมการจากคณะครู ผู้ปกครอง และแขกผู้มีเกียรติ นักเรียนจะแสดงเดี่ยวเพื่อเป็นการทดสอบศักยภาพของความสามารถในการเป็นนักเต้นรำอาชีพในคณะที่จัดการแสดงบัลเลต์คลาสสิกเป็นหลัก

การประเมินผล (Assessment)

คือการจัดโครงการการประเมินความสามารถทางร่างกาย และการแสดง ของผู้ที่ยื่นบัลเลต์หลักสูตรของสถาบัน แต่ไม่สามารถเข้าร่วมสอบอย่างเต็มรูปแบบได้ โดยมีศรัทธาเทียบเท่าผู้ที่ผ่านการสอบ (Examination) และจะใช้ในกรณีที่

- นักเรียนที่มีการเรียนบัลเลต์ในหลักสูตรแต่มีเวลาเรียนบัลเลต์น้อยกว่าโรงเรียนสอนบัลเลต์ปกติ
- นักเรียนที่เข้าเรียนในชั้นเรียนไม่สม่ำเสมอโดยมีสาเหตุมาจากข้อจำกัดต่างๆ
- ผู้ที่เริ่มเรียนช้ากว่าปกติ
- โรงเรียนที่ครูไม่สามารถจัดสอบตามช่วงเวลาปกติได้ ไม่ว่าจะจากสาเหตุใด
- นักเรียนมีความประสงค์ที่จะเข้ารับการประเมินผล

มาตรฐานความสำเร็จไม่ได้วัดเป็นระดับ เป็นประเภท แต่ในรายงานผลการประเมินจะระบุถึงข้อดีและข้อบกพร่องที่พบในการเต้นของเด็กแต่ละคนนักเรียนทุกคนจะได้รับประกาศนียบัตรการเข้าร่วมการประเมิน การประเมินแบ่งเป็น 7 เกรด จากเกรด Pre-Primary จนถึง เกรด 5

การเตรียมตัว (Preparation)

นักเรียนจะต้องเตรียมตัวสำหรับการสอบและการประเมินเป็นอย่างดีเพื่อให้พัฒนาทักษะทางเทคนิคที่จำเป็นและคุณภาพทางศิลปะสำหรับแต่ละระดับ ซึ่งถ้าได้รับการฝึกฝนกับครูที่มีคุณภาพจะสามารถแนะนำและช่วยตัดสินใจในเรื่องความพร้อมสำหรับการสอบของนักเรียน

การเรียนบัลเลต์ต้องอาศัยความอดทนและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องนักเรียนที่มีประสบการณ์ระดับหนึ่งจะมีแรงบันดาลใจส่วนตัวและความสนุกสนานในการฝึกซ้อม แต่นักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าจะต้องได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้เข้าใจความต้องการในการฝึกซ้อมนานพอสมควร การฝึกซ้อมสำหรับการสอบและการประเมินผลควรฝึกอย่างน้อย 1 ชั้นเรียน ต่อสัปดาห์ และเพิ่มการซ้อมเป็นพิเศษในช่วงที่จะทำการสอบ โดยเฉพาะการสอบเลื่อนชั้น นักเรียนที่จะสอบในระดับ เมเจอร์ ควรจะฝึกซ้อมอย่างน้อย 3 ชั้นเรียน ต่อสัปดาห์ และเพิ่มการฝึกซ้อมเมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้น เวลาที่ใช้ในการพัฒนาจะขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลด้วย

ครูผู้สอบ (The Examiner)

สถาบัน The Royal Academy of Dancing มีคณะกรรมการสอบสากลอยู่ทั่วโลก ครูผู้ที่มีประสบการณ์ที่ต้องการจะเป็นผู้สอบต้องผ่านการคัดเลือกเพื่อทำการฝึกฝนความชำนาญอย่างมืออาชีพ ความสามารถในการสร้างบรรยากาศต้อนรับ และการควบคุมสภาพแวดล้อมในห้องสอบซึ่งเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวที่สำคัญในการเป็นคณะกรรมการสอบ หลังจากได้รับการคัดเลือกแล้วจะต้องผ่านการฝึกฝนอย่างหนัก และต้องผ่านขั้นตอนการวัดผลโดยการสังเกต ฝึกฝน และการสอบ ผู้ทำการสอบจะต้องเข้าร่วมการสัมมนาอย่างสม่ำเสมอตามมาตรฐาน และต้องอภิปรายและผ่านทดสอบหัวข้อการสอบใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมาในภายหลัง

The Commonwealth Society of Teachers of Dancing (C.S.T.D.)

เดอะ คอมมอนเวลท์ โซไซตี้ ออฟ ทิชเชอร์ส ออฟ แดนซิง (ซี.เอส.ที.ดี.)

The Commonwealth Society of Teachers of Dancing (C.S.T.D.) เริ่มดำเนินการในปี ค.ศ. 1933 (พ.ศ. 2476) โดยเริ่มมาจากการมีระบบการสอบประจำชาติ (The National Examination System) ในปี ค.ศ. 1931 (พ.ศ. 2474) และ สมาคมการเต้นรำวิคตอเรียน (The Victorian Society of Dancing) ในปี ค.ศ. 1933 (พ.ศ. 2476) ทั้งสององค์กรนี้ถูกก่อตั้งเพื่อสร้างมาตรฐานการสอบและยกระดับมาตรฐานการเต้นรำในประเทศออสเตรเลีย ภายหลังได้มีการรวมทั้งสององค์กรเข้าด้วยกันเป็น สมาคมอิสระ ซึ่งทุกวันนี้ นับเป็นหนึ่งในสมาคมการเต้นรำของโลกที่รวบรวมการเต้นรำไว้หลายประเภท โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ เพื่อสนับสนุนศิลปะการเต้นรำ

การดำเนินงานประจำชาติของสมาคมถูกจัดการโดยคณะกรรมการบริหารที่ได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกในแต่ละปี สंहาริมทรัพย์ของสมาคมถูกบริหารโดยคณะผู้จัดการทรัพย์สิน (Board of Trustees)

สมาคมเป็นผู้ดำเนินการสอบที่ได้รับการยอมรับว่ามีมาตรฐานสูงในระดับสากล การสอบทุกเกรดสำหรับนักเต้นรำสมัครเล่นและนักเต้นรำอาชีพมีหลักสูตรการเต้นโดยแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่

- บัลเลต์คลาสสิก (Classical Ballet)
- การเต้นรำเพื่อแสดงบนเวที (Theatrical (Stage) Dance)
- การเต้นแท็ป (Tap Dance)
- การเต้นแจ๊ส (Jazz Ballet)
- การเต้นรำของที่ราบสูง (Highland Dance)
- การเต้นบอลรูม [Ballroom Dance (Modern, Latin American, Australian New Vogue & English Old Time)]

สถานภาพของสมาชิก

สมาชิก แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ สมาชิกเต็มรูปแบบ (Full membership) เปิดให้สำหรับผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรจากสมาคมเท่านั้น และ สมาชิกร่วม (Associate membership) สำหรับครูสอนเต้นรำ นักเต้นรำอาชีพ และครู นักเรียนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกประเภท Full membership และการแข่งขันต่างๆ สำหรับ ผู้ที่เข้าร่วม ผู้ที่ชนะการแข่งขันในแต่ละปีที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของสมาชิก ในประเทศออสเตรเลียและประเทศแถบเอเชียที่มีการดำเนินงานของ C.S.T.D.

Cecchetti Method (ระบบเชคเค็ชตี)

Enrico Cecchetti (1850-1928) เป็นครูสอนบัลเลต์คนหนึ่งที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วโลก ได้สร้างระบบที่แตกต่างไปจากบัลเลต์รูปแบบดั้งเดิมเพื่อนักเต้นรำยุคใหม่แห่งอนาคต ระบบนี้เรียกว่า Cecchetti Method ซึ่งได้ถูกรวบรวมไว้โดย Cyril Beaumont, Stanislas Idzikowski, Margaret Craske และ Derra de Morada ระบบนี้ได้กำหนดโปรแกรมฝึกซ้อมประจำที่เข้มงวด ประกอบด้วยตารางการฝึกซ้อมหลักในแต่ละวันของสัปดาห์ ในปี ค.ศ. 1922 ได้มีการก่อตั้งสมาคม The Cecchetti Society เพื่ออนุรักษ์และสืบทอดวิธีการสอนแบบ Cecchetti ในปี ค.ศ. 1924 มีการรวมสมาคมนี้เข้ากับ The Imperial Society of Teacher of Dancing ซึ่งรับสมาชิกเข้าสมาคมโดยการสอบ นักเรียนต้องผ่านระบบการแบ่งระดับอย่างระมัดระวัง เป็นผลให้มีการยกระดับการเต้นรำและการสอนทั่วทั้งจักรวรรดิอังกฤษ

Vaganova Method (ระบบวากาโนวา)

Agrippina Jacovlevna (ค.ศ. 1879 - 1951) เกิดที่เมืองเซนต์ ปีเตอร์สเบิร์ก (St. Petersburg) ประเทศรัสเซีย วันที่ 24 มิถุนายน ค.ศ. 1879 และเสียชีวิตที่เมืองเลนินกราด (Leningrad) วันที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 1951 เป็นนักเต้น ครู และ Ballet Director ของประเทศรัสเซีย เป็นครูสอนบัลเลต์ชาวรัสเซียที่มีชื่อเสียงที่สุดในยุคนั้น จบการศึกษาจาก St. Petersburg Imperial Ballet Academy (School) ในปี ค.ศ. 1897 อยู่ในกลุ่มนักเต้นรวม (Corps de ballet) ของคณะบัลเลต์ของเมือง Maryinsky เธอได้เป็นนักเต้นนำหญิงในปี ค.ศ. 1915 และเลิกเต้นในปี ค.ศ.

2516 (ในหนังสือ Technical Manual and Dictionary of Classical Ballet ของ Gril Grant 3 rd revised edition(Newyork:Dover Publications, Inc.) หน้า 122 กล่าว่าเลิกเดินในปีค.ศ. 1917) Vaganova เคยสอนที่โรงเรียนบัลเลต์เอกชนในประเทศรัสเซีย ชื่อ Volynsky's Private School of Russia Ballet ในปี ค.ศ. 1921และภายหลังได้เป็นครูและผู้อำนวยการ(Director) ที่มีชื่อเสียงที่สุดในปี ค.ศ. 1934 เธอได้อุทิศตัวให้อาชีพด้านการสอน ได้พัฒนาระบบการสอนโดยใช้ชื่อหลักสูตรระบบการสอนว่า ระบบVaganova ในปัจจุบันหลักสูตร Vaganova ได้ แพร่หลายไปหลายประเทศ ในแถบเอเชียและตะวันตก เธอได้รับการยอมรับว่าเป็นครูที่สำคัญที่สุดคนหนึ่งของประวัติศาสตร์บัลเลต์ ลูกศิษย์ของเธอที่ประสบความสำเร็จ อาทิ Marina Timofeyevna Semyonova (12nd June 1908) Irina Alexandrovna Kolpakvva (22nd May 1933) และ Vera Volkova (1904-5th May 1975) เธอได้ประชาสัมพันธระบบการสอนของเธอในหนังสือการเดินรำคลาสสิกเบื้องต้น ชื่อ Fundaments of the Classic Dance ที่เมืองเลนินกราด (Leningrad) ปี ค.ศ. 1934 และ A. Chujoy ได้แปลเป็นภาษาอังกฤษ ที่กรุงนิวยอร์ก ในปี ค.ศ. 1937 [Preobrajensky, Vladimir Alexeievich 21 Jan 1912 - 24 Feb 1981 Moscow p.334] เธอได้วิเคราะห์ว่า เป็น เรื่องแปลกที่โรงเรียนบัลเลต์ที่สำคัญต่าง ๆ ทั่วโลก มีรูปแบบลักษณะที่คล้ายและมีความกลมกลืนกัน ไม่ว่าจะเป็นระบบของ Cecchetti และเทคนิคของ Preobrajenska ต้องขอบคุณระบบการสอนของเธอที่ทำให้นักบัลเลต์รัสเซียยุคใหม่สามารถพัฒนาความสามารถทางศิลปะอย่างไม่มีขีดจำกัด ในปี ค.ศ. 1927 ได้เป็นผู้ช่วย Ballet Director ที่ GATOB [Gosudarstverny Akademichesky Teatr Obery ; Baleta (State Academic Theatre for Opera and Ballet)ซึ่งเป็นชื่ออย่างเป็นทางการของ St.Petersberg - Petrograd Maryinsky Theatre ได้ใช้ชื่อนี้หลังการปฏิวัติในเดือนตุลาคม ปี ค.ศ. 1917 จนกระทั่งในภายหลังได้ตั้งชื่อใหม่ว่า Kirov Theatre ในปี ค.ศ. 1935] และในปี ค.ศ. 1931 - 1937 เป็น Ballet Director ของ GATOB และ Kirov Ballet เธอได้จัดการแสดงของ Mr. Vasily Ivanovich Vainonen(21 Feb.1901 St.Petersberg 23 Mar 1964 Moscow) เรื่อง Vainonen's Flames of Paris (1932) Rostislav Vadimirovich Zakharov (7 Sep 1907 Astrakham) เรื่อง Fountain of Bakhchisaray (1934) และเธอได้รับผิดชอบเต็มที่ในบัลเลต์เรื่อง Swan Lake ในปี ค.ศ. 1933 และเรื่อง Esmeralda ในปี ค.ศ. 1935 และ display ต่าง ๆ อีกหลายชิ้น ในปี ค.ศ. 1957

โรงเรียน The Leningrad Choreography School ได้ยกย่องให้เธอเป็นศิลปิน Merited Artist ของ R.S.F.S.R. ในปี ค.ศ. 1936 และได้รับ Stalin Prize ในปี ค.ศ. 1946

การเดินแบบอิสระ (Free Class)

การเรียนการสอนบัลเล่ต์แบบอิสระ (Free Class) คือการที่ครูผู้สอนเป็นผู้บอกท่าหรือเดิน นำหน้าชั้นเรียนแล้วผู้เรียนเดินตาม โดยไม่ต้องมีท่ากำหนดในแต่ละครั้งที่เรียน ครูผู้สอนจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีพัฒนาการมากขึ้น การเรียนแบบอิสระไม่จำเป็นต้องแบ่งนักเรียนเป็นชั้นย่อยๆ โดยคำนึงถึงเรื่องอายุและความสามารถอย่าง หลักสูตรของ อาร์.เอ.ดี. เนื่องจากผู้เรียนสามารถเข้าเรียนตามระดับความสามารถ การสอนในแต่ละครั้งผู้สอนจะเปลี่ยนท่าไปเรื่อยๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้มีการฝึกฝนทั้งทางด้านความคิด และร่างกาย

หลักสูตร และวิธีการสอนบัลเล่ต์ในประเทศไทย

หลักสูตรและวิธีการสอนบัลเล่ต์ในประเทศไทยในปัจจุบัน มีทั้งหมด 3 หลักสูตร ได้แก่

1. หลักสูตร อาร์.เอ.ดี. ของประเทศอังกฤษ
2. หลักสูตร ซี.เอส.ที.ดี. ของประเทศออสเตรเลีย
3. วิธีการสอนแบบอิสระ

การเรียนการสอนบัลเล่ต์ในประเทศไทยเริ่มจากการสอนแบบอิสระ และต่อมาจึงมีการนำหลักสูตรการสอน แบบ อาร์.เอ.ดี. ของอังกฤษเข้ามาใช้โดยมีการสอบวัดมาตรฐานของผู้เรียนให้เป็นในแบบสากล และในภายหลังเริ่มมีการนำหลักสูตร ซี.เอส.ที.ดี. ของประเทศออสเตรเลียเข้ามาใช้ใน ประเทศไทยอีกหลักสูตรหนึ่ง ซึ่งมีอยู่เพียง 2 โรงเรียนเท่านั้นที่จัดให้มีการเรียนและสอบบัลเล่ต์ หลักสูตร ซี.เอส.ที.ดี. เพื่อเป็นการเสริมนอกเหนือจากการสอบของอาร์.เอ.ดี. แล้ว และเพื่อให้ผู้เรียนที่มีร่างกายที่ผิดปกติแต่มีความสามารถในการเดินบัลเล่ต์ได้มีโอกาสสอบเลื่อนชั้นและได้รับประกาศนียบัตร การเรียนการสอนที่เป็นที่นิยมที่สุดในปัจจุบันในประเทศไทย คือหลักสูตรการสอนแบบ อาร์.เอ.ดี. ของอังกฤษ และการสอนแบบอิสระ

ระดับอนุบาล เป็นการสอนแบบอิสระโดยจะเน้นไปในด้านการซ้อมเพื่อการแสดงเป็นส่วนใหญ่

ระดับมัธยมศึกษา

1. วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร (กรุงเทพมหานคร) สอนหลักสูตร อาร์.เอ.ดี. และแบบอิสระ
2. วิทยาลัยนาฏศิลป์ เชียงใหม่ สอนหลักสูตร อาร์.เอ.ดี. และแบบอิสระ
3. แก่นนครวิทยาลัยน สอนแบบอิสระ

ระดับอุดมศึกษา

1. วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร สาขานาฏศิลป์สากล สอนหลักสูตร อาร์.เอ.ดี. และสอนแบบอิสระ
2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ สอนแบบอิสระ
3. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สาขานาฏศิลป์สากล ภาควิชาการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ สอนแบบอิสระ
4. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สาขานาฏศิลป์ ภาควิชาทัศนศิลป์และศิลปะการแสดง โครงการจัดตั้งคณะ ศิลปกรรมศาสตร์ สอนแบบอิสระ

สถาบันสอนบัลเล่ต์ในประเทศไทยที่เป็นของเอกชน

สถาบันที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ

1. โรงเรียนบัลเล่ต์วราพร-กาญจนา สอนหลักสูตร อาร์.เอ.ดี. และสอนแบบอิสระ
2. โรงเรียนสุจีรบัลเล่ต์ สอนหลักสูตร อาร์.เอ.ดี.
3. โรงเรียนนาฏศิลป์สากลพรพิมล สอนหลักสูตร อาร์.เอ.ดี.
4. โรงเรียนนาฏลีลาวารมย์ สอนหลักสูตร อาร์.เอ.ดี.
5. โรงเรียนอารีย์นาฏศิลป์ สอนหลักสูตร อาร์.เอ.ดี.
6. โรงเรียนเชียงใหม่บัลเล่ต์ สอนหลักสูตร อาร์.เอ.ดี.

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

8. คุณอารีย์ สหเวชชภักดิ์
9. หม่อมหลวงปรียพวรรณ พิธิษฐกุล ศรีธวัช
10. คุณจริยาวลี ดีภัก
11. คุณวริยา รัตนภิรมย์
12. คุณสันทนา วิริยะกุล
13. คุณรสสุคนธ์ ไตรโคค
14. คุณวัลลภา ปัจฉิมสวัสดิ์
15. คุณมนทกานต์ (ปราโมช ณ อยุธยา) กฤดากร
16. คุณสุมานกมน (ปราโมช ณ อยุธยา) รัตนมังคละ
17. คุณวาสนา (รุ่งเรืองเจริญกุล) สง่าเมือง
18. คุณศุภวรรณ ภูทะวัง
19. คุณนุชนาฏ อินทรลักษณ์
20. คุณวิภาวี เพชรเรือนทอง
21. คุณแลร์รี่ ไรอัน (Mr. Larry Ryan)
22. คุณนริศรา พรสวัสดิ์
23. คุณสาธิตา เขียวชะอุ่ม
24. คุณชนิกานต์ ชื่นบุญชู

3. การแสดงบัลเลต์ในประเทศไทย

การแสดงบัลเลต์เป็นศิลปะการแสดงประเภทหนึ่งที่มีองค์ประกอบและลักษณะโดยทั่วไปคล้ายกับการแสดงต่างๆ ได้แก่ นักแสดง ดนตรี สถานที่แสดง และผู้ชม แต่เนื่องจากการแสดงบัลเลต์เป็นการแสดงที่ใช้ท่าทางการเคลื่อนไหวของร่างกายและลักษณะท่าทางของมือในการสื่อสารกับผู้ชม ไม่มีการพูดของนักแสดง ดังนั้นนอกจากองค์ประกอบข้างต้นแล้วยังต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆเป็นพิเศษอีก โดยสิ่งที่ทำให้การแสดงบัลเลต์แตกต่างจากศิลปะการแสดงประเภทอื่นได้แก่

1. การออกแบบท่าเต้น
2. ดนตรีและการแสดง
3. โครงเรื่องของการแสดง
4. ฉากและเวทีของการแสดง
5. เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายที่ใช้สำหรับการแสดง

โดยจะขอกล่าวถึงส่วนต่างๆดังต่อไปนี้

1. การออกแบบท่าเต้น

บัลเลต์ในปัจจุบันมีความหลากหลาย มีทั้งการนำบัลเลต์ที่เป็นของเก่ามาสร้างและแสดงใหม่ การสร้างสรรค์ผลงานใหม่ให้กับคณะบัลเลต์โดยกลุ่มผู้ออกแบบท่าเต้นสมัยใหม่ ผู้ออกแบบท่าเต้นได้ทดลองสร้างงานทั้งที่เป็นรูปแบบและสไตล์ดั้งเดิม การใช้เทคนิคต่างๆของ นักเต้นเอง และการใช้การแสดงละครเข้ามาประกอบ บัลเลต์เริ่มแสดงให้เห็นถึงการแพร่หลายไปในกลุ่มผู้ชมรุ่นเยาว์ ทั้งรูปแบบและเรื่องราวที่ใช้ในการแสดงบัลเลต์ การเต้นรำนอกจากจะได้ประโยชน์ในการออกกำลังกายแล้วยังสร้างความสนุกสนานได้เหมือนกับการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ ท่าเต้นที่ต้องใช้ฝีมือเป็นพิเศษจะเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถและความกล้าของผู้เต้น

2. ดนตรีและการแสดง

บัลเลต์อาจจะแสดงโดยใช้ดนตรีที่จัดทำขึ้นสำหรับการแสดงนั้นโดยเฉพาะ หรืออาจใช้ดนตรีที่มีอยู่แล้ว จนกระทั่งในศตวรรษที่ 20 ถึงนิยมใช้ดนตรีที่จัดทำขึ้นเฉพาะมากกว่า บางครั้งผู้คิดทำเต้นจำเป็นที่จะต้องทำงานร่วมกับผู้แต่งเพลงอย่างใกล้ชิด บางครั้งก็ติดต่องานกันน้อยมาก

การใช้ดนตรีที่มีอยู่แล้วในการเต้นรำ การใช้เพลงที่มีอยู่แล้วในการแสดงอาจใช้ในรูปแบบเดิมหรืออาจนำมาจัดเรียงรูปแบบการบรรเลงใหม่ตามแต่ความประสงค์ของผู้ออกแบบท่าเต้น ในปัจจุบันมีการนำเพลงทันสมัยเช่นเพลงแจ๊สและเพลงร็อค แอนด์ โรล มาใช้ในบัลเลต์หลายเรื่อง

3. โครงเรื่องของการแสดง

โครงเรื่องของการแสดงบัลเลต์เรียกว่า libretto หรือ บทละคร (scenario) เนื้อหาของการแสดงบัลเลต์อาจเป็นเรื่องที่เขียนขึ้นเฉพาะ หรืออาจนำมาจากหนังสือ บทกวี บทละคร หรือละครเพลง นักออกแบบท่าเต้นบัลเลต์สมัยใหม่มักจะนำอุปกรณ์ของภาพยนตร์ อาทิ การตัดบทมาจากเนื้อเรื่อง หรือ แนวความคิดอื่น ๆ ที่พบใน บทกวี การแสดงละคร หรือภาพยนตร์มาใช้ในการแสดง นอกเหนือจากบัลเลต์ที่มีเนื้อเรื่อง ก็มีการแสดงบัลเลต์ที่ไม่มีเนื้อเรื่องซึ่งจะสร้างอารมณ์เพื่อแสดงเนื้อเรื่องของดนตรีหรือเนื้อหาที่เรียบง่ายโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะแสดงการเต้นรำอย่างแท้จริง

4. ฉากและเวทีของการแสดง

ฉากของบัลเลต์มีข้อจำกัดจากเนื้อที่ที่ต้องการสำหรับการเต้นรำ พื้นที่กลางเวทีมักจะเป็นที่ว่าง บัลเลต์หลาย ๆ เรื่องใช้เฉพาะพื้นที่ด้านหลัง ด้านข้าง และปีกเวที บัลเลต์สมัยใหม่บางเรื่องใช้ภาพ สไลด์ ฟลิ์มภาพยนตร์ และแสงสีพิเศษประกอบฉาก ฉากอื่น ๆ ที่ใช้ก็จะเป็นรูปแบบของแสงสีของฉากที่มีบนเวทีการแสดงสมัยใหม่

5. เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายที่ใช้สำหรับการแสดง

เสื้อผ้าที่ใช้ในการแสดงช่วงแรก ๆ เป็นเสื้อผ้าที่เป็นที่นิยมในแฟชั่นยุคนั้น ๆ กระโปรงรูปทรงระฆัง (bell-shaped skirt) ที่ทำจากผ้าโปร่งเรียกว่า ทูตู (tutu) เริ่มมาได้รับความนิยมเนื่องจาก Marie Taglioni นำมาใช้ในการแสดงบัลเลต์เรื่อง La Sylphide ในปี ค.ศ. 1832 เมื่อเวลาผ่านไปกระโปรง tutu ถูกปรับเปลี่ยนให้สั้นลงและกลายมาเป็นชุดบัลเลต์มาตรฐานของนักแสดงบัลเลต์หญิง

ชุดบัลเลต์เริ่มมามีความหลากหลายมากขึ้นภายใต้อิทธิพลของนักออกแบบท่าเต้นชาวรัสเซียในศตวรรษที่ 20 ที่ชื่อ Michel Fokine นักเต้นบัลเลต์ในปัจจุบันแสดงโดยใช้เสื้อผ้าหลายประเภท รวมถึงเสื้อผ้ารูปแบบง่าย ๆ ที่สวมใส่ในสตูดิโอ แม้ว่าการนำเสื้อผ้าแบบนี้มาใช้ในการแสดงครั้งแรกโดยนักออกแบบท่าเต้นชาวอเมริกันเชื้อสายรัสเซียชื่อ George Balanchine มีเหตุผลทางด้านการเงิน แต่ก็มักจะมีการเลือกใช้เสื้อผ้าแบบที่ใช้ฝึกเต้นในการแสดงจริงเนื่องจากความเรียบง่ายและทำให้สามารถเห็นความชัดเจนของเส้นโครงร่างของร่างกาย (line) ในการเต้น

การแสดงบัลเลต์ในประเทศไทย

จากประวัติการแสดงบัลเลต์ในประเทศไทยนับเฉพาะการแสดงที่จัดขึ้นโดยครูบัลเลต์นักเต้นบัลเลต์ที่เป็นคนไทย และครูบัลเลต์ชาวต่างประเทศที่เข้ามาอาศัยและทำงานในประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีประมาณ 112 ครั้ง ทั้งที่เป็นการแสดงบัลเลต์ที่เต็มรูปแบบทั้งเรื่อง การแสดงเฉพาะบางฉากบางตอน การแสดงเฉพาะบางชุดบางเพลง การแสดงบัลเลต์ประกอบฉาก หรือการแสดงคั่นฉากในการแสดงละคร ในแต่ละครั้งมีทั้งการแสดงที่ใช้นักแสดงไม่ถึง 10 คน จนถึงใช้ นักแสดงเป็นร้อยคน และมีการแสดงเกือบทุกปีตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. 2498 -2499 จนถึงปัจจุบัน ในแต่ละปีนั้นจะมีการแสดงมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆเป็นสำคัญ อาทิ

- โอกาสที่แสดง
- ความพร้อมของผู้จัดการแสดง
- จำนวนผู้แสดง
- สถานที่แสดง

- งบประมาณจากผู้สนับสนุน

สภาพเศรษฐกิจของประเทศเป็นปัจจัยหลักที่ค่อนข้างจะสำคัญในปัจจุบัน เพราะถ้าเศรษฐกิจของประเทศดีผู้สนับสนุนก็จะสามารถให้ความช่วยเหลือทางด้านรายจ่ายแก่ผู้จัดการแสดงก็สามารถเกิดขึ้นได้ เนื่องจากการแสดงบัลเลต์ส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นการจัดเพื่อการกุศล ซึ่งหวังผลเพื่อการได้แสดงออกถึงความสามารถของผู้ออกแบบท่าเต้น ผู้ฝึกซ้อม และนักเต้น เป็นการจัดกิจกรรมของโรงเรียนสอนเต้นรำต่างๆ และยังถือเป็นการประชาสัมพันธ์โรงเรียน โดยมีได้หวังผลกำไรจากการการขายบัตรและเงินสนับสนุนจากองค์กรต่างๆเท่าไรนัก เพราะรายได้ที่ได้นั้นจะนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการแสดงต่างๆ เช่น

- ค่าเช่าสถานที่จัดการแสดง
- ค่าออกแบบและสร้างฉากและอุปกรณ์ประกอบต่างๆที่ใช้ในการแสดง
- ค่าออกแบบและจัดแสงเสียง
- ค่าการประชาสัมพันธ์ต่างๆ เช่น ค่าเช่าสถานีโทรทัศน์ พิมพ์โปสเตอร์ สูจิบัตร ฯลฯ
- ค่าอาหารและสวัสดิการของนักแสดง นักดนตรี และคนทำงาน
- ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย
- ค่าตอบแทนนักแสดง

ลักษณะของการแสดงบัลเลต์ในประเทศไทย

การแสดงบัลเลต์ในประเทศไทยตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันมีหลายลักษณะ โดยสามารถแยกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ตามลักษณะรูปแบบการนำเสนอ และลักษณะวิธีการจัดการแสดงได้ดังนี้

1. การแสดงบัลเลต์คลาสสิก (Classical Ballet)

1.1 เป็นการนำการแสดงบัลเลต์ที่เป็นเรื่องของต่างประเทศ โดยเป็นการเต้นบัลเลต์คลาสสิกที่เป็นการออกแบบของเดิมมาทำการฝึกซ้อมและจัดแสดงใหม่ ได้แก่การแสดงเรื่อง La Sylphide , Les Sylphides , Swan Lake ,Don Quixote ,Giselle ,The Nutcracker , Beauty

and the Beast ,Raymonda ,Cinderella ,A Midsummer Night Dream , La Lecon ,Napoli ,La Bayadere ,Le Corsaire ,Paquita ,The Sleeping Beauty , A Doll with the Emerald Eyes (Coppelia)

โดยจัดการแสดงเป็นเพียงบางตอน มักไม่จบทั้งเรื่อง เนื่องจากเป็นเรื่องที่ยาวและต้องใช้นักเต้นที่มีความสามารถจำนวนมาก ปัญหาที่สำคัญคือมีนักเต้นไม่เพียงพอ โดยเฉพาะนักเต้นผู้ชายจึงมักเป็นเรื่องหรือตอนที่ใช้นักเต้นผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่ดนตรีที่ใช้จะเป็นดนตรีที่ได้ประพันธ์ขึ้นและบรรเลงโดยวงออเครตรา ฉากและเครื่องแต่งกายจะ เป็นการปรับใช้ให้ใกล้กับของเดิมมากที่สุด

1.2 เป็นการนำเรื่องนิทานที่เป็นสากลมาจัดเป็นการแสดงบัลเลต์ขึ้นใหม่ในรูปแบบที่เป็นบัลเลต์คลาสสิก ได้แก่การแสดงเรื่อง

- จุมพิตของนางฟ้า (Fairy 's Kiss)
- ลูกเปิดชีหระ
- สโนไวท์ (Snow White)
- เจ้าหญิงมุก (The Pearl Princess)
- เจ้าหญิงแคนดี้
- เงือกน้อย

โดยดนตรีที่ใช้จะเป็นดนตรีสากล ฉาก และเครื่องแต่งกายก็จะเป็นสากลเช่น กระโปรงพู่ ส้น หรือยาว ตามความเหมาะสม

2. การแสดงบัลเลต์ประยุกต์กับศิลปะไทย

2.1 เป็นการนำเรื่องราวหรือวรรณคดีไทยมาจัดเป็นการแสดงบัลเลต์คลาสสิก ได้แก่การแสดงเรื่อง

- พระเวสสันดร คุณหญิงเจเนเวียฟ เลสบันยอล เดมอน
- รามเกียรติ์ คุณหญิงเจเนเวียฟ เลสบันยอล เดมอน

- ปลาบู่ทอง (พ.ศ. 2520) โรงเรียนบัลเล่ต์สุจีราและโรงเรียนนาฏศิลป์สากล พรพิมล
- พระอภัยมณี (พ.ศ. 2529) Dance Centre
- มโนห์รา (พ.ศ. 2530) Dance Centre
- มัทนพารา (พ.ศ. 2531) โรงเรียนนาฏศิลป์สากลพรพิมล
- จันทกนิรี รัตนโกสินทร์ (พ.ศ. 2533) สมาคมบัลเล่ต์
- ลังข์ทอง (พ.ศ. 2535) คุณเต็มเดือน เกษะโกมล
- มัทนพารา (พ.ศ. 2539) สมาคมบัลเล่ต์
- พระสุวรรณวงศ์ (พ.ศ.2530) โรงเรียนเชียงใหม่บัลเล่ต์

2.2 เป็นการนำเรื่องราวหรือวรรณคดีไทยมาจัดเป็นการแสดงที่ผสมผสานกันของบัลเล่ต์และนาฏศิลป์ไทย ได้แก่การแสดงเรื่อง

- มโนห์รา (พ.ศ. 2505 และการแสดงประกอบบทเพลงพระราชนิพนธ์ ทุกครั้ง)
คุณหญิงเดมออน
- ศรีปราชญ์ (พ.ศ. 2535) สมาคมบัลเล่ต์

2.3 เป็นการนำเรื่องราวหรือวรรณคดีไทยมาจัดเป็นการแสดงร่วมกันของบัลเล่ต์และนาฏศิลป์ไทย ได้แก่การแสดงเรื่อง

- มโนห์รา จัดโดย Dance Centre (พ.ศ. 2540)
- กากี (พ.ศ. 2540)

2.4 เป็นการแต่งเรื่องราวที่เกี่ยวกับความเป็นไทยขึ้นมาจัดเป็นการแสดงที่ผสมผสานกันของบัลเล่ต์และนาฏศิลป์ไทย ได้แก่การแสดงเรื่อง

- พระราชินีและนางวอดเดิ้ล (Queen and Wattle) (พ.ศ. 2507)

2.5 เป็นการแต่งเรื่องราวที่เกี่ยวกับความเป็นไทยขึ้นมาจัดเป็นการแสดงบัลเล่ต์คลาสสิก ได้แก่การแสดงเรื่อง

- ปางปฐม (พ.ศ. 2520)
- บัลเล่ต์ชาวเขา (Hill Tribe) (พ.ศ. 2528)
- นกกระเรียนสีเงิน (The Last Silver Crane) (พ.ศ. 2541)

ลักษณะของดนตรีประกอบและการออกแบบเครื่องแต่งกายจะเป็นการผสมผสานกันระหว่างตะวันออกและตะวันตกทั้งสิ้น

3. การแสดงบัลเลต์ประกอบบทเพลง

3.1 บทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ใต้แก่การแสดงชุด

- แสงเดือน
- ทศพิศราชธรรม
- ความฝันอันสูงสุด (พ.ศ. 2513)
- แผ่นดินของเรา
- สายฝน

3.2 บทเพลงที่เป็นทำนองดนตรีไทย ใต้แก่การแสดงชุด

- ลาวดวงเดือน
- ลาวเสียงเทียน
- ระบำไกรลาส

3.3 บทเพลงที่ประพันธ์โดยนักดนตรีชาวต่างประเทศ ใต้แก่การแสดงชุด

- Bagatelle
- เพลงของ Claude Debussy
- Fugal Concerto (พ.ศ. 2508)
- Double Concerto (พ.ศ. 2513)
- การแสดงบัลเลต์ประกอบเพลงของ Chopin (พ.ศ. 2526 - 2527)
- Symphony in C (พ.ศ. 2533)
- Double Violin Concerto (Magical Moments in Ballet) (พ.ศ. 2533)
- Bach by Jazz (พ.ศ. 2534)
- Option of Love (พ.ศ. 2536)

ขั้นตอนในการดำเนินการจัดการแสดง

1. เลือกเรื่องที่ต้องการจะจัดแสดง โดยศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการดำเนินงานตลอดโครงการ
2. ศึกษาโครงเรื่องหลัก เนื้อเรื่องโดยละเอียด ทั้งจากหนังสือวรรณคดี และบทละครที่ปรากฏ
3. กำหนดตัวละครที่สำคัญและศึกษาถึงลักษณะนิสัยของตัวละคร
4. กำหนดตอนที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการแสดง
5. กำหนดรูปแบบของการแสดง และเวลาที่ใช้ในการแสดง
6. เลือกสถานที่ที่ใช้แสดง
7. เลือกดนตรีที่ใช้สำหรับการแสดง
8. ออกแบบท่าเต้นและลีลา
9. ออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า ที่ใช้ในการแสดง
10. ออกแบบฉาก อุปกรณ์ประกอบการแสดง และออกแบบแสง
11. คัดเลือกนักแสดง
12. จัดตารางการซ้อมนักแสดง
13. ซ้อมการแสดงโดยแยกซ้อมเป็นตอนย่อย
14. นำการแสดงแต่ละตอนมาซ้อมโดยเรียงลำดับตามเนื้อเรื่องที่ได้วางไว้
15. ซ้อมการแสดงบนเวทีจริง
16. ซ้อมการแสดงบนเวทีจริงพร้อม เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ฉาก และแสงที่ใช้ในการแสดง
17. ปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่อง
18. แสดงจริง

ท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ ออยุธยา ได้ให้ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการจัดการแสดง บัลเลต์ในประเทศไทยว่า ตั้งแต่จุดแรกของการเริ่มต้นของวงการบัลเลต์ในประเทศไทยได้มีการพัฒนาขึ้นมากจนจบจนถึงปัจจุบัน แต่ในการที่จะจัดการแสดง และเลือกเรื่องในการจัดการแสดงนั้น จะต้องดูที่คุณภาพของนักเต้นบัลเลต์ในประเทศไทยเป็นหลัก จะต้องเลือกเรื่องให้เหมาะสมกับคุณภาพของ นักแสดง ซึ่งนอกจากเรื่องคุณภาพของนักแสดงแล้วยังต้องคำนึงถึงลักษณะของ บทบาทที่เลือกกับ บุคลิกลักษณะของนักแสดง ซึ่งในประเทศไทยยังไม่มีนักแสดงที่มีคุณภาพและลักษณะดังกล่าวมากพอจึงไม่สามารถที่จะแสดงบัลเลต์เรื่องต่างๆหลายเรื่องอย่างที่ทำกัน ในต่างประเทศ และเรื่องที่สำคัญอีกสองเรื่องได้แก่นักแสดงชายซึ่งมีจำนวนน้อย และในเรื่องงบประมาณในการจัดการแสดง

การจัดการแสดงบัลเลต์เกือบทุกครั้งเป็นการจัดเพื่อการกุศล เพื่อเป็นการร่วมทำบุญร่วมกัน และแสดงให้เห็นถึงการไม่หวังผลกำไรเข้าโรงเรียนหรือบริษัทนอกจากมีพอสำหรับค่าใช้จ่ายต่างๆที่จะเกิดขึ้นในการจัดการเท่านั้นและเพื่อเป็นการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสในการแสดงหน้าพระที่นั่งเนื่องจากองค์กรและมูลนิธิต่างๆ มักมีองค์ประธานและทางองค์กรและมูลนิธิต่างๆเหล่านั้นจะเป็นฝ่ายทูลเกล้า ฯ เชิญองค์ประธานหรือผู้แทนพระองค์มาทรงทอดพระเนตรหรือชมการแสดงเพื่อเป็นเกียรติแก่นักแสดง และจะช่วยในเรื่องการจำหน่ายบัตรอีกด้วย ผู้ที่แสดงจึงต้องเสียสละ ทั้งเวลา เงินค่าตัดชุดการแสดง และค่าบัตรเพื่อให้ผู้ปกครองและญาติเข้าชมการแสดง

จากข้อมูลประวัติของครูและผู้ที่มีความสำคัญต่อบัลเลต์ในประเทศไทยเห็นได้ว่า ครูบัลเลต์ในประเทศไทยส่วนใหญ่จะจบการศึกษาชั้นสูงจากสถาบันต่างๆในประเทศอังกฤษ โดยเฉพาะจากโรงเรียน รอยัล บัลเลต์ และเกือบทุกคนจะได้รับประกาศนียบัตรครูจากสถาบัน เดอะ รอยัล อะคาเดมี ออฟ ดานซิง ของประเทศอังกฤษ และได้นำระบบหลักสูตรบัลเลต์ของประเทศไทยมาใช้สอนเป็นแบบอย่าง จึงทำให้ระบบการเรียนการสอนบัลเลต์ในประเทศไทยในปัจจุบันเป็นระบบหลักสูตรของประเทศอังกฤษ จากการศึกษาที่เริ่มมีการสอบวัดมาตรฐานบัลเลต์กับสถาบัน เดอะ รอยัล อะคาเดมี ออฟ ดานซิง ในครั้งแรกในปี พ.ศ. 2515 ทำให้วงการศึกษบัลเลต์ในประเทศไทยเกิดการตื่นตัวและเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เนื่องจากการวัดตามมาตรฐานสากลโลก และได้จัดให้มีการอบรมและสัมมนาหลักสูตรและวิธีการสอนบัลเลต์ของสถาบันเป็นประจำทุกปี ทำให้ครูและผู้เรียนมีพัฒนาการมากขึ้น จวบจนปัจจุบันการเรียนการสอนหลักสูตรของ สถาบัน เดอะ รอยัล อะคาเดมี ออฟ ดานซิง ได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยเป็นเวลาถึง 28 ปี (ถึงปี พ.ศ. 2543) มีนักเรียนบัลเลต์ทุกระดับ นอกจากการสอบนักเรียนแล้วทางสถาบันยังจัดให้มีการสอบและอบรมครูบัลเลต์ขึ้นในประเทศไทย โดยผู้ที่ผ่านการทดสอบและการอบรมตามหลักสูตรที่ทางสถาบันกำหนดไว้ก็จะเป็นครูที่ได้รับการจดทะเบียนและสามารถส่งนักเรียนบัลเลต์เพื่อเข้าสอบกับทางสถาบันได้อีกด้วย

การศึกษาเกิดการขยายตัวไปยังต่างจังหวัด และเกิดคุณภาพทางการศึกษาเนื่องจากครูบัลเลต์และนักเรียนบัลเลต์มีความสามารถมากยิ่งขึ้น การเรียนจะมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกิจกรรมและเพื่อเป็นการประกอบอาชีพ ครู หรือนักเต้น

ประเทศไทยในปัจจุบันยังไม่มีคณะบัลเลต์อาชีพที่สามารถจัดการแสดงบัลเลต์เรื่องใหญ่ๆ เช่นในต่างประเทศ การแสดงบัลเลต์จะเป็นการแสดงงานโรงเรียนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้

นักเรียนของโรงเรียนได้มีโอกาสแสดง และการแสดงในงานเชิงพาณิชย์ที่มีการจัดขึ้นเป็นครั้งคราว เท่านั้น ในการจัดการแสดงทางโรงเรียนจะต้องจัดวางแผนการแสดง หาแหล่งเงินทุน สถานที่แสดง เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และจัดหานักแสดงและคนทำงานทางเทคนิคต่างๆ โดยอาจเป็นการจ้างบริษัทที่รับจัดการแสดงเป็นผู้จัดก็ได้

อัตราค่าตอบแทน

สาขาวิชาชีพที่เกี่ยวกับการเต้นบัลเล่ต์เป็นอาชีพที่สามารถทำรายได้ให้กับผู้ประกอบการเป็นอย่างดีถ้าจัดระบบบริหารงานอย่างถูกต้อง อาชีพที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ อาชีพครูบัลเล่ต์ นักเต้น และผู้ออกแบบท่าเต้น อัตราค่าตอบแทนในแต่ละส่วนของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกัน ซึ่งมักจะขึ้นอยู่กับความสามารถ โดยครูสอนบัลเล่ต์ในปัจจุบันจะมีอัตราค่าจ้างอยู่ที่ประมาณ 300 บาท ถึง 1,000 บาท ต่อชั่วโมง (ราคามาตรฐานประมาณ 350-500 บาท ต่อชั่วโมง) นักเต้น จะได้รับค่าตอบแทนประมาณ 1,500 บาท ถึง 3,000 บาท ต่อการแสดง 1 ชุด ประมาณ 3-5 นาที (ราคามาตรฐานประมาณ 2,000 บาท ต่อการแสดง 1 ชุด) ส่วนค่าตอบแทนของผู้ออกแบบท่าเต้นจะขึ้นอยู่กับจำนวนชุดการแสดง เวลาที่ใช้ในการซ้อมและความยากง่ายของการแสดง ซึ่งจะได้รับค่าตอบแทนประมาณ 3,000 บาท ถึง 10,000 บาท สำหรับการแสดงชุดสั้นๆ และประมาณ 15,000 บาท ถึง 30,000 บาท สำหรับการแสดงที่ยากและมากขึ้น

ถึงแม้อัตราดังกล่าวจะเป็นอัตราที่ใช้กันในปัจจุบันแต่ในทางปฏิบัติแล้วมักจะขึ้นอยู่กับ การตกลงและต่อรองระหว่างผู้รับจ้างและผู้ว่าจ้างเป็นสำคัญ